

ГОЛОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України

№66 [816] • Субота, 9 квітня 1994 року • Ціна договірна

Землю – засіємо! Кандидатів – просіємо!

Весняний день парламент готує

78 нардепів ми вже обрали. У п'ятих округах депутати не обрані. Залишилося обрати 367. Отже, у деяких округах сьогодні, а в основній масі завтра, 10 квітня, відбудеться другий тур голосування. На відміну від попереднього, обираємо не одного з двох кандидатів, тих, котрі набрали найбільшу кількість голосів у першому турі.

Нагадаємо, виборчі дільниці так само працюва-

тимуть з 7-ї години ранку і до 20-ї вечора. Виборці мають взяти на дільниці паспорти або інші документи, що засвідчують особу. Одержавши бюлетень з двома прізвищами кандидатів у нардепи, простежте, щоб на бюлетені був штамп дільничної комісії або підпис члена комісії.

Пам'ятайте, ті, хто агітуватиме на дільниці за того чи іншого кандидата, порушують Закон про

вибори. Тож гарантії, що їхній ставлення у парламенті не порушуватиме закон, немає. Робіть свідомий вибір. Для цього а бюлетені слід закреслити прізвище того, проти кого ви голосуєте. Це слід зробити обов'язково, коли не викреслите одне з прізвищ, бюлетень вважатиметься недійсним. Якщо ж вам не до душі жоден з кандидатів — викресліть прізвища обох.

Сподіваємося, що весна, а вірніше, весняні роботи на давних ділянках або в сільських об'єктах не завадять усім нам обрати законодавчий орган. Україні не потрібно сам, як і хліб:

Гей, острів'яни, йде весна!

Ви пам'ятаєте Робінзона Крузо?

Двадцять вісім (здається) років міждім шоранку встав і, що цікаво, без жодного нагадування обробляв свій суверенний острів.

А оце ось — тракторист Іван Васильович Кирючок.

Жабе він у селі, що називається (зауважте!) Острів, у Рокитнянському районі, що на Київщині.

Острів маловідомий, але — не безлюдний.

А от хліборобський стаж у Івана Васильовича — солідний, ніж у Робінзона, цілих софок років. Вік — пенсійний, але він може бути пенсією, коли на Острові — сім'я, і чим усе сказано, чим воно вимірюється і визначається!

І чи можете ви уявити Робінзона — на пенсії?!

Сімба, ходи добрі! І Іван Васильович знову вишивав у море, що він на омибає його Острів...

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА

3

стор.

Спроба прогнозу:
що буде
після 10 квітня

Читайте у суботньому випуску

5

стор.

Достеменно невідомо, з яких країв прийшло те свято — і квітня. Але що Одеса — хрещена мама всіх гумористів світу, сумніву не підлягає. Про те, як зустріло день сміху легендарне портове місто, а також про «великі одеські іменини», — у матеріалі «Першоквітнева одеська»

7

стор.

В Америку
за лотереєю.
Кому ж жоталанити?

8

стор.

АГ «Україна»: у фірми секретів немає

12

стор.

Згадайте, ким ви були у минулому житті. І ви легко перевесете будь-яку подорож

13

стор.

Мунтян невдоволений. І Мунтян має рацію. Надію — також

Сергій ТОЛСТОВ, історик, експерт Конституційно-демократичної партії

ВИБОРИ-94: СПРОБА ТУМАННОГО ПРОСНОВУ

Преклюкати, що можливі кілька варіантів розвитку подій залежно від результатів виборів. Перший може бути розглянуто в разі незанової відомої виборчої Верховної Ради передати новому парламенту свої повноваження. Слід чекати спроб старої радянської номенклатури утримати свої позиції, вимагаючи проведення дострокових президентських і місцевих виборів. В цьому разі можливе формування блоку лівих з дорадянським корпусом держпрацівників і частково провінційної номенклатури з перспективою тимчасової реставрації радянської системи органів влади, основних елементів командно-адміністративного управління економікою і продовження статусу економічного загалому.

У пресі відслідковувалися протидії щодо укладення союзу між Головою ВР Ілліашем і соціалістами. Однак БП нарешті чи буде серйозно претендувати на пост Президента. Скоріш за все, він спробує зберегти за собою посаду Голови Верховної Ради, не відчувачись апатичним. До того ж, широко відомі завантажувачі про несприятливість поста президента взагалі. Лінії відваги перевагу поділяють парламентської республіки з системою Рад на місцях. Обидва проміжні українські заклади в сильній постаті для висунення до себе призначеної за їх участі прези-

дентський виборчий кампанії. Їх може влаштувати політик, який хоча б приблизно відповідає політичним цілям лівих, але висуває більш центристський програму і здатен залучити голоси ліберальних виборців. Впровадженню толерантності програми і найвищий серед політиків України рейтинг, такою постаттю може стати Леонід Кучма. У порівнянні з можливими програмами Леоніда Кравчука та Івана Пляша платформа Кучми хоча б формально відрізняється більш центристською соціально-економічною орієнтацією, а також робить наголос на розвитку інтеграційних зв'язків у рамках СНД і укладенні економічного союзу з Росією.

Можлива спроба перекладення влади нинішнім складом Верховної Ради неминує передбачає відкритий конфлікт з адміністрацією Президента І.Кравчука, який, однак, має можливість грати роль верховного арбітра як володар вищих владних повноважень. У разі неформального парламенту політична криза може бути вирішена або у формі введення прямого президентського правління, або в результаті досягнення тимчасового компромісу між усіма гілками влади з відкладенням виборів усіх рівнів.

Однак другий сценарій розвитку подій аналістичні наразилися. Обрання більш ніж половиною депутатів нового пар-

ламенту об'єктивно може відсунути на другий план конфлікт президентської адміністрації з окремими керівництвом Верховної Ради. Президент може сказати вирішальне слово, анімацію повноважень новоназначеної організації.

Мабуть, нова парламентська відкритість може бути відчутною перевагою будь-якого утворення, може бути невіддільним у питаннях законотворчості протигом у крайньому разі від 2 до 6 місяців, що сприятиме тимчасовою посиленню влади Президента і стане серйозним аргументом на користь перенесення президентських виборів.

Третій сценарій може реалізуватися аналісод обрання нового парламенту з відчутною перевагою однієї з нових політичних коаліцій. Подібний підсумок виборів зумовив би формування стійкої урядової коаліції.

Формування урядової коаліції неминуче активізує акцеси нових лібералів, здатних претендувати на якийсь пост у державі. В такому разі дострокові президентські вибори були б неминучі, з тією лише різницею, що розвиток подій за одним з перших двох сценаріїв більш вірогідний.

Оцінюючи співвідношення сил, можна з упевненістю стверджувати, що обран-

ня нового парламенту не забезпечить розв'язання проблем, що стоять перед Україною. Жодне з політичних угруповань у новому парламенті не матиме більшої місцевості, потягнувши несправдану повелітку незалежних депутатів. Дебати будуть присвячені в першу чергу економічним і конституційним проблемам. У цьому плані лінії активно перешкоджатимуть будь-яким крокам до радикальної міської трансформації державного націоналізму. Інноваційний корпус і директори держпрацівників спробують продовжити курс на поступове привласнення державних вищих управлінських апаратом, що вони успішно робили протягом останніх років.

Відносини між виборчим кампанією, хотілося б відзначити три суттєві особливості: відсутність центральної теми політики, визнання важливості співробітництва з Росією не лише ліберально-центристським, а й частково націонал-демократичним блоком, зокрема в цілому ставлення до кримських воєн.

Нове політичне обличчя і наблизник перспектив України визначаються у другому турі голосування. Дуже хотілося б аргументи, що майже всі вибори в уже майже демократичній країні не привнесуть до переходу від такої знайомої пострадянської олігархії до демократичної національної диктатури.

Олександр ПІАТ, «Голос України»

НА ФЛОТІ ЙОГО НАЗИВАЮТЬ «БРИТВА»

Людина тижня

Фігура командувача Чорноморським флотом адмірала Едуарда Балтина несподівано привертала увагу українських, російських, та й зрештою, і світових масової інформації. Він схилився повідомленням Балтина у несподівано згаданому журналістському порадянському. А по Сестополі І Сіферополь дозволяв різного роду чуття, що до його небагато пов'язано з українськими націоналістами. Лише третє до по чому з'явився інформація прес-центру ЧФ.

Хто ж він, адмірал Балтин, призначений командувачем ЧФ Президентами України і Росії, чий акація лише має і зобов'язаний, а наслідком, бере до уваги нікого, що Аде від Минобороны України, має ретельно акцентувати буд-яку в "аду Минобороны Росії.

В історію від свого попередника адмірала Ігоря Касатонова, він не проводить прес-конференції, дуже рідко дає інтерв'ю, і то, як правило, лише російським журналістам і їхнім колеги з далекого зарубіжжя.

Під час недавнього перебування в Севастополі мере Москви Ю. Лужкова на баченні з наслідком командувачем на великому протичовновому кресері «Москва», без уявної автоіндушії то-жаче, що він, С.Сам Балтин, знає, чітко, що йому відповідала на запитання журналістів, як супроводили мере, сам ставив запитання, з яких образів зрозумі-

ло, чий інтерес зобрається захищати на території України командувач ЧФ.

Адмірал Е. Балтин, коментуючи в газеті «Вісник Родины» підписки виборів до кримського парламенту, зазначив, що «кримчани проголосували за тих, кого хотіли бачити своїми обранцями» і висловив надію, що «парламент нового складу буде тим законодавчим органом, котрий інспіруватиме сполучення кримчан». Безумовно, в даному разі адмірал мав на увазі саме перемогу в першому турі виборів блоку «Росія». Водночас Балтин висловив жаль, що сепаратистичні не проголосували за його заступника адмірала Олександра Фролова, представника «Російського демократичного Криму». Як бачимо, тут політичні інтереси Балтина викинуто з чітко. А ми ще намагаємося сполучити, що на-

чебто військові не атручаються до політики.

За Балтином у флотських колах тварає акордиона прізвисько «Бритва». Він — досить неіраціональна, запальна людина, яка може ні за що пі про що образити офіційну позицію. Його безсмертні істини мали нагоду відчуті в журналістів, коли адмірал, розштовхуючи диктими журналістів, сесер, ніхт був і жінки, пробрався на побачення з російським депутатом Е. Пулюкіним. Коли одні з кореспондентів показав адміралові своє посвідчення, той пожурих свій редакційний документ. Не дивно, що адмірал свою першу зустріч з Ю. Мешковим провів ще до обрання останнього президентом Республіки Крим. І вже потім Мешков сам увесь час повторював, що, мовляв, «Зборили Сили України Кримом, потрібні, а інтереси республіки захищати Чорноморський флот».

Україна уже неодноразово заявляла (зокрема, міністр оборони В. Редьченко), що необхідно провести інвентаризацію Чорноморського флоту з ставом на грудень 1991 року і вже потім його ділитися. Та російська сторона стверджує: розділити флот неможливо. Тут не остаточно скринку грає, безумовно, адмірал Балтин.

Хоча адмірал мав би перший зрозуміти: не буде вирішене питання щодо статусу Чорноморського флоту, не буде споконвічно мирного землі. Республіка Крим.

У Центральній виборчій комісії по виборам Президента України

7 квітня голова Центральної виборчої комісії по виборам Президента України І.Смідзвучив прес-свідчення про рестрацію політичної партії як такої, що виявила намір виступити кандидатом у Президенти України. Цей документ одержав представник Соціалістичної партії України.

Ще все доведеться доводити

За даними соціологічного опитування 1200 чоловік з різних регіонів України, проведеного 29 березня — 6 квітня журналом «Демократичні ініціати», тільки 14 відсотків опитаних заявили, що мають намір підтримати голосування, 8 відсотків не вирішили це остаточно, 33 відсотки хочуть не йти, за кого будуть голосувати, 44 відсотки — знають точно, за кого голосувати. Лише 28 відсотків респондентів відповіли заповнено на перекладившись виступи кандидата, 24 відсотки — без розуміння, 23 відсотки — лиймалися байдуже до заявляв кандидата, 26 відсотків — не знають з виступами кандидатів уважати.

63 відсотки опитаних переконані, що їхня участь у виборчій тиці чи німаю мірою вплине на майбутнє України, 37 відсотків переконані, що вибори нічого не змінять.

Тільки 33 відсотки респондентів вважають, що кандидатів, коти і їхні коаліції не мають до другого туру, тільки однією до ВР, а отже, обрання ще доведеться, на думку опитаних, доводити, що вони — люди в політиці неспокійно.

Володимир СКАЧКО.

Кандидат показує зуби

Простісімо під німним Запорізьким територіальним виборчим округом несподівано з'явився метаморфозів заклика. Доцент кафедри зварювання І.Паньковського нічого не залишало, як перекласти заохоту зі студентів і навіть до громадян з метаморфозом, попросити, щоб не звинувачували національну процесу. Де ти! Хтось вилупив мільйон. Не знайшли спільної мови з кримським народом.

— Порвав два кістці, укусив працівника мліції за руку, опору докрити міліцейської автомашини, — уточнює псевдонім УВС Запорізька Валентина Карабан. — У райвідділі він понав підпорював не бунт усіх затриманих: «Навіщо обиди мене, я не маю нічого до райвідділу, я хотів з ним нормально поговорити — нічого не вийшло так».

Відомо в РВВС з'ясувалося, що порушником громадського порядку став викладач і народний депутат України по Орджонікідзеському виборчому округу № 182-36 Іван Іванович Костенко. На жаль, документи, що зафіксували це, кандидат біля університету не представив. Тому прокуратура району не відіє у діє правоохоронних органів, щоб вони не дали йому звільнення.

Зуважимо, що місцем аттесту університету став том, що там працює конкурент Сасеня, у боротьбі з мовою народних депутатів колишній секретар обласного шкільного управління.

Володимир ДУПАК.

В той час, як Україна усі свої погляди спрямувала на вибори дільничі, зосередившись на перемогу поліції у політичному житті, статистика засвідчила, що душа економіки вже майже відділяється. Навіть скляний до кругляг гнучких оцінок Міністра засвідчив, що падіння виробничого потенціалу в Україні основиш галузей народного господарства, порівняно з асальми незадавніми минулими роками, становить від 42 до 46 відсотків.

Зрозуміло, що запропонований шлях цілеспрямованої фінансової підтримки підприємств не привів нікуди, бо залишки коштів під розрахунок за черговістю були втрачені — передані на виплату заробітної плати, голова Нацбанку Віктор Ющенко владів до нагальних консультацій за зазначених деревина. Крім інших, в переговорах взяв участь колишній экс-ікс-прем'єр Віктор Пинзень. На думку незалежних експертів, структура монетарної

Сергій ВУСАТИЙ

ЗАПАХО ЗАПАСНОЇ ГРОЗОЮ

маси в Україні деформована настільки, що неможливо на наявність об'ігу 37 адміністративних, промислових і сільськогосподарство фактично позабавлені засобів для прожитку. Серед керівників підприємств і економістів, втім, не має одностайності з приводу того, чи достатньо в обігу платіжних засобів. Зрештою, з огляду на те, що в повітрі запалало асесю (посівна) і грозою (поперелужувальний страйк шахтарів) Національний банк, заздается, знову піде на кредитну есією.

Оскільки говоримо про ті розміри відтепер забороняє чинне законодавство (не таємниче лишилися надой

молока кіба що на одну корову), скажу тільки, що в такому разі товари не прибує, а ціна зростаєтиму швидко за урядової перебарва. До речі, не відбувається перебарва, що середня розрахункова ціна тонню аугіля в першому кварталі становила 485 тисяч карбованців, а вона сягнула 530 тисяч...

Чим могли закінчитися консультації у стінах Нацбанку? Хотів, значаю, чи запропонованої скористатися резервними фондами комерційних банків, щоб знову збалансувати на якісь час монетарну масу. Або, шоб, проте наразі чи Національний банк прислухався до пропозицій В. Пинзенки боротися не з наслідками, а причинами платіжної кризи. І тільки в останньому випадку, якщо боті есії за одностайною лібералізацією ціну, що наблизило б облікову ставку Національного банку до рівня

ОБЕРЕЖНО: ФАЛЬШИВІ ПАСПОРТИ

Нещодавно консулент «Голосу України» в Чернівецькій області одержав запит з Тернопільського управління міліції: останнім часом у базових лінійках, що вибухають за кордон або на кордоні, з'являються фальшиві паспорти. Як це не мікро, але користуватися ними як громадяни нової держави. Підприємці СБ стійко з теріордонініка окремому контролюно-пропускну пункту «Бундніца» проаналізувати мічичним цього ямща.

Як з'ясувалося, збуток підрозділення документацій займають деякі нещасті на руку громадянам Грузії. Таких ділянок можна зустріти в базарах або в інших людних місцях. Вони пропонують (значимі, за іноземну валюту) свої підпільні послуги. Через кілька днів замовників, за готівку, вручається новісвіжий паспорт громадянину Грузії. Крім того, ці ділки ще й організують колективні виїзди своїх клієнтів за кордон, переважно до Туреччини, через Батумі. Затова ривались на стамбульських базарах, наші земляки анушують долімо акорачионим шляхом – через румуно-український кордон. Ось тут йі доводиться робити викупили зупинки, оскільки наші при-

НОВІ ЧАСИ — НОВІ СПЕЦІАЛІЗАЦІЇ

«Електрозбереження» — так називається спеціалізація, яку вперше в Україні відкрито у Харківському політехнічному університеті на базі кафедри

Щоб почати готувати таких спеціалістів, нам потрібна була енергетична

криза. Що ж потрібно для того, щоб у нас почали готувати спеціалістів з раціонального використання енергоресурсів?

Информационное
«ИНТЕЛЕКТ»

Леся ДУБОВА

Невже економіку розвалили пенсіонери?

Що таке соціальна рівність і соціальний захист? Як ми розуміємо ці, власне, вишукані слова? Як це? Ось знайомий антибіомішовик капає, що ідею про соціальний захист вигадали в 17 році, щоб компенсувати нею відсутність громадянських прав. Але соціальна служба захисту (тобто соціального захисту) популярна (кому ж здобува саме останніх чомусь, коли більшовицькі були змусили ввійти від влади. Тетянка ЗІНЧЕНКО, завідувачка відділом соціального забезпечення при Старожицькій держадміністрації, але працює в чужій установах 15-й рік, вважає, що це причиною кризи є і соціальні захисту, і в історичній деякими спеціалістами держотче.

непрацюючого пенсіонера була більша за середню заробітну півту. Сьогодні ситуація не дуже змінилася. Чому соцабез не бере під свою опіку працюючих, але мвлозабезпечених?

— Як на мене, людина працездатного віку сама формує бюджет сім'ї. Коли вона має бажання, то може працювати й на трьох роботах. Що не під силу людям похилого віку, які свого часу вже віддали і сили, і здоров'я на державу.

Щодо самих пенсій: максимальна — 404 тисячі. Але є ще й пенсія — 120 тисяч, на яку не проживеш навіть на хлібі і воді. Старокитиський район дуже мешканців припадає 50 тисяч пенсіонерів. З них двісті тисячі — самотні і з малими пенсіями. 350 чоловік — потребують щоденної допомоги. За неї у нас відпало

ІВАН ЛУБКОВИЧ

ЗОЛОТОШУКАЧІВ ШУКАЙТЕ У ЛЬВОВІ

Геологічний факультет Львівського університету імені І. Франка розпочинає роботу факультів з геології золота. Проквітчі навички золотощукацтва студентів набуватимуть, проходячи практику в експедиціях та у щойно створеному тут науково-дослідному інституті геології та мінералогії золота, кольорових металів і алмазів України.

У нас нема клондайків чи колорадо, але те саме Мужівське родовище на Закарпатті досліджене і підготоване геологами до експлуатації, могло б на кілька десятиліть забезпечити Україну золотом. А є ж іще родовище Сауляк, розідаїні промислові запаси золота на Кіровоградщині, Доїбасі.

Українських шістьма геологічними структура, які займає більш як половину території України, надзвичайно перспективний золотосни район. До того ж українське золото, з'ясується, унікальне, бо, добуваючи його, можна одержати одночасно і багато кольорових металів, ідеї цінних мінералів, які а нас теж не добувають. До того ж аналіз алмазності України, те що подає надію на добрі результати. Родовища алмазів поки що не виявлено, але на межі так званого Українського шита і Донбасу у Приазов'ї знайдено характерні для алмазів супутники, це, наприклад, знамениті кімберліти, які містять і цінніші родовища коштовних каменів.

Друге, відкриття нової спеціалізації у Львівському не екзотична забагака, а об'єктна потреба. Такою ж потребою (про це говорилось на одній з нарад, організаційних Держкомгеології України) підготував спеціалістів з технології переробки золотоносної руди у Криворізькому гірничорудному інституті.

І все ж українське золото а байки-ських сейфах, на золотих біржах з'являється, схоже, не завтра. Завтра триватимітні скарбни баталії про те, хто і як експлуату-

атуватиме відкриті та розроблені родовища Головинки застерезжені два: бривка іпалюванняхладені і побювання заадат. шодні навколишньому середовищу. Власне, тільки одне, бо коштує у нас не ма ні на що, проте останній мити вони за потреби з'являються. А екологічні проблеми — рік справді сервіза. Мають рацію керівники Закарпаття, коли хочуть, щоб під час видобутку золота не занепадала територія, його чудово природу.

Але декан геологічного факультету Львівського університету професор Орест Матковський впевнений, що причина «табу» закарпатських властей на видобутку золота — зовсім не з екологічної площини. Бо є кілька цілком екологічно безпечних технологій перероблення золотосирих руд. Особлими скелетикам було запропоновано проект, згідно з яким руду завгаля виазнітити і переробити на інших заводі у Жовтис Водах. А тим, що вважає за дурницю перевазити породу з вмістом в місьі, — збагачення руди під Мижівіс і останнє її перероблення у Жовтис Водах.

[illegible]

відве відділ соціальної допомоги св-
мтнім і старим. Люди живуть у ко-
мунідаках, але переїжджати, як пра-
вило, не хочуть. Там паче, це так до-
рого. Днями довелося переїзтити на
нову квартиру інваліда. Там усього
й меблів: шафа, ліжко, стіл. А тільки
за пальне заплатили 2 мільйони.

Виконуємо й сумну роботу: устано-
ва за свої кошти (близько 2,5 мільйо-
на за один скромний похорон) ховає
самотніх, померлих.

— З яких фондів? Старокиївський район — центральний. У ньому практично немає великих і багатих

— Ми завдаємо нашій адміністрації, і в першу чергу, її главі Борису Павловичу Андрусюку. У районі багато комерційних структур, і він зумів домогтися, що кожне з них здійснює певні милосердні акції щодо знедолених або робить певні відрядження до районного бюджету

іонери!

Але ми більше зацікавлені в гро-
шах. Згідно з останнім законом про
статус ветерана війни, частинна пен-
сія сиріт має право на пільги, фінан-
сувати які зобов'язані держадмін-
страції.

— Це проблематично. Не кожному військовому пощастило так, як нашому

Різні умови, різні години. І який зовсім повернутися до питання про соціальний захист, то сьогоднішній економіку розвалили не пенсіонерів. Свого часу вони чесно працювали кожен на своєму місці. І хто з молодих знає, яка старість на нього чакла?

— Очевидно, що більшості не хотілося б на схилі віку шукати допомоги у чужих людей.

ФОТО МИХАИЛА ЛЕДИНКА

**Хочеш їздити —
повзай?**

Як сказав одна розумний чоловік: «Автомобіль — це не розкіш, в зв'язі пересування». І з початком весняних теплих днів його треба готувати «до бою». Хоча б ось так, як цей власник «Запорожця» на знімку.

Оскільки найширший сектор послуг, який пропонується пітчінг-ними станціями технічного обслуговування, середньостатистичному автолюбителі просто не по кишені. Та й зустрічати зв СТО з повагою солідних клієнтів не іномарках, які позначуються «баксами».

Тетяна МЕЩАНСЬКА.
Фото Бориса ДВОРНОВОГО.

На живій воді

У селищі Вілокуракине в Луганщині здаво до ладу водолікарню квітками, де встановлено найновіше медичне обладнання. Ть найголонішими ліками тут є водь з міценого цілющого джерела, яке відкрили 60 років тому. Лазерні

транжне цвство ноди і здоров'я.

* **Адрес: КОЕП-НИИ**

Ряд орендів металоургійного комбінату «Азовсталь» вирішили створити акціонерне товариство закритего типу «Керс», яке заготівлятиме ліс у Росії. Овти акціонерами «Керса» виявилися

По ліс до Росії

бажання Укробл, Укрзалізниця, Стахановський вагонобудівний завод — всього 20 великих підприємств і

державних структур України. «Керс» зможе постачати з Александрівського району Томської в Україні від 500 до 800 тисяч кубометрів деревини щороку. «Інтелект».

Валентина ПОЛІШУК, журналіст

Ринок — це вам не базар

Донедавні дефіцит товарів, особливо ж масового попиту, здається, перетворюється в іншу проблему. Останнім часом у засобах масової інформації зростає кількість повідомлень про затоварювання різноманітної продукції — від продуктів харчування до важких сільськогосподарських машин. І, здається, ще далеко не всі збагнули небезпеку такого «перевиробництва», оскільки ніхто до нині не може пояснити, що воно означає: кунівельну неспроможність населення, низький попит чи брак реклами?

І перше, й друге, і третє, — повоєнне вуз створили генеральний директор Укробл, який спеціально обслуговує обслуговувальників текстиля та інформатики, директор цукрової сторони м'ясопереробного центру маркетингу Міністерства машинобудування, військово-промислового комплексу і комерційного Фелір Сливко. — Раніше, коли діяли централізовані системи державної і державної, кожне підприємство випускало необхідну кількість певної продукції, одержати дані про яку не було жодної проблеми. Не обговорювалися інші — потрібні чи ні — була та система. Проте, по-моєму, це не створили чогось наземним, з'ясувалося, що, принаймні, у нашій галузі, не функціонує майже до тисячі підприємств, які виготовляють авіаційну техніку, судна, аероплати, різноманітні машини, сотні найважливіших масових товарів, наприклад, одягу, — хто і скільки випускає, а нагальніше, кому воно потрібне і чи потрібне загалом. Буває, що розташований поруч підприємств виготовляють абсолютно однакову продукцію, навіть не підпорядковують їй, що таку ж робить і суціль. Та який ж хоч який якість... Саме тому і з'явився нещодавно «Центр маркетингу».

Як розповів Фелір Прокопів, центр має на меті не дискутивати з владою, що їм виготовляти, а що — ні, яких надавати необхідну інформацію про ту продукцію, яка виробляється на підприємстві країни. Висні створюється двохвищо-інформаційний

банк даних про їхні виробниці. Планується також підготувати спеціальні каталоги цієї продукції, доповнити рекламні заходи.

Працівники центру виконуватимуть товарний ринок України та зарубіжний, особливо ж колишніх партнерів країн СНД. Словом, мовля про глибокі маркетингові дослідження, підготовку рекомендацій, що дозволять поліпшити якість, підвищити конкурентоспроможність продукції галузі. А поки що центр маркетингу готує постійно діючу виставку-продаж продукції підприємств Мінмашипрору. Участь у ній зможуть взяти всі бажали, якіми центр надаватиме допомогу у реалізації товарів і українським, і зарубіжним покупцям. До речі, на базі цієї виставки проведуться семінари, конференції, аукціони і ярмарки.

Крім того, центр маркетингу сприятиме налагодженню контактів із зарубіжними партнерами з тим, щоб українські виробники виготовляли на зовнішній ринок продукцію, на яку так чекають.

— На шість, наш господарини вже персоніфікували, що ринок — це така вже й неперсоніфікована, як ринок, це де декому знавалося, — додає директор центру маркетингу Фелір Сливко. — Тут усі підприємства однієї мови, найголовнішою законом — доцільності, потрібності споживачеві товару, який він нині з'являється. От наш центр і спрямує кожен із нинішніх своїх виробів, які мають попит.

Богдан БЕРЕЖЕТА, «Голос України»

КРИЛА НАРОДНОГО МУЗЕЮ

Першим експонатом народного музею історії сільського господарства Волинської області, який розкинувся в мальовничому куточку селища Рокитні Луцького району, є вітряний млин, перевезений із села Четвертий Малезівського району і повністю відрастораваний, Вітряку 90 років. Його висота — 134 метра, розмах крил — 19 метрів, продуктивність помолу — 2 центнери збіжжя за годину. Поруч розміщений ще один унікальний експонат — курів хата, що була споруджена в селі Комарово Староніжківського району у 1875 році. Про це говорить викарбована дата з хрестом на внутрішній стіні. У хаті зберігся дімований пристрій і плоскі, який закріплений під отвором стелі

над лучиною. Дим від печі виходив прямо в хату, через що закінчували стіни нічим не прикрашені. В найбільшій часті експозиції музею буде представлено церкву з дзвіницею, яку відрасторав за старими кресленнями і фотографіями. Це — Михайлівська церква 1729 року. Вже вибрано і осячено місце будівництва храму. Директор цього музею-Олександр Середко планує тут найбільшим часом поставити старовинну кузню, корчму, в якій можна буде покусувати традиційні страви волинської кухні, приграти місцеві суєвирі.

На знімку: куточок Луцького замку. Фото Олександра КУШІДЯ.

У Харкові відкрито Північно-східний науковий центр транспортної академії України. Він об'єднав науково-дослідні, проектно-конструкторські організації і вузи Харківського, Сумського, Полтавського областей.

Поїдемо!

Він пропонує над проблемні зацікавлені, автомобільного, водного, повітряного транспорту, в такому транспортному будівництві. У такій

спосіб сконцентровано розробки ряд загальнодержавних і регіональних програм, зокрема в галузі автомобільного будівництва, освоєння сільськогосподарських земель, освоєння чистих технологій, безпеки руху. «Інтелект».

Ганна РОМАНЦОВА, «Голос України»

ПЕРШОКВІТНЕВА ОДЕСЕЯ

«Який це вітер вас сюди заніс, та ще й у квітні? — ніяк не міг збагнути мій попутник-одезит. І справді: на термометрі — ледь-ледь 15—16, бульвар Французький — в «підметі», курс долара — 41000, вітер — зустрічний, тріпотіє вальс... І рідкий тут турист бредє по Дербівацькому у пошуках місцевої екзотики. Ще не сезон. Безлюдний пляж лини кілька зашкварених старечих постоїв. У місті — чисто, підметено, нібилю, упорядковано. Коли дивитися тільки на бруку.

Щоб поаявлятися з містом ближче, можна прийняти пропозицію гуляти по парку, прогулятися по набережній, за помірковану платню. Або блукати самому поміж меморіальних дошок, вичитуючи припущення і дати. Такого-то року тут походивах Діжневих Гайрвільд... На вулицях Луцьких існує йснує йснує, на Гоголя — Гоголь... А можна й так. Обрати собі в гіді заохочування в місто одеського, і побрести за нами в стару Одесу, в провулок Треутльовий, до Утешова... Тепер у квартирі Любова Йосифовна шість кімнатно-комуніальних помилуєць. А такого об'єкту, як музей-квартира

ра Утешова, на турвистачній схемі міста є існує. Численні матеріали й особисті речі зберігаються у домиках його організаторів. Одні з них — Олександр Галас, стверджує, що місту, яке готується до грандіозних свят (50-річчя з дня визволення і 200-річчя свого народження), не до того. Та й розовіти б квартиру — не жарг за рахунок бідош. Може статися, що святакування 100-річчя надвигного музиканта об'єднаться самодільними вечорами з історії радянської естради, що проводиться у Будинку вчехів нас Галас. А не декоративні щедри на одеські ювілей...

На містечку телебачення Олександр відсе «Одеський календар», де збирає відомі імена, так як інакше пов'язані з Одесою. Ну-у, скажу я вам! Починаючи його потяжки, мимовільно починаєш відтворювати власне генеалогічне дерево, і розумієш, що коли Одеса тоб і не мама, то вже в утешову раді — не мауча. Історія радянської естради починається з одесита Утешова, дружини одесита — Шульженко, сина одесита —

Береса. Багато класиків російської літератури вже життя говорили за жилим одеським акцентом. Тут народилися Ахматова й Чуковський, і мало не народився — Пастернак. Та що там казати! Навіть Богдан Титомир — уродженець Одеси, а Сергія Лемоха має тут і батько братів...

Світ тісняє, і ні шлехи ведуть впреш-реш в Одесу... Бо, як каже почесний її громадянин — Михайло Жванецький, «ми у пасті під назвою Земля куля», а «В Одесу ми могли не повернутися». Саме таку назву мала виставка у мітучої, присвячена Жванецькому, котру відкрив Сам. Метр приїздив на батьківщину в Москві, але відзначити 60-річчя ювілей у коді друзів. Та і яке там і життя без Жванецького! Це не київська, а свята одеська правда. Казна — пороки, на іносі — ледькі сніжки. З містечками гумористами не стужило, а от закордонним знаменитостям — там тільки гроші полавні! За гроші, як відомо, кожен зуміє. Але ніхто не зуміє так, як Жванецький...

На прес-конференції Метр, як завжди, жартував, рекламував власновіж виготовлені ним «Михайло Михайлович» Сімферопольської фірми «Донісій», а також олійному м'яку горілку для жінок. Метр може се собі дозволити. Про творчі плани розповів: «... І записую одеські голоси. Це знаєється «Одеські дачі». Я відтворюю світ, який пишу по пеняї, цей «созвучення осягательської мін». Закінчу книгу старими телефонами і телефонними номерами тих, хто вже давно поїхав. Скоріш за все це називатиметься «Аркадія».

... Дача — моя одеська радість, я русит туди — почути голоси і валики. Я ж по самому алашу розповідаю, що смаяється на суєтнійшій плані. І гукаю: — Ніде Семінової, додайте солі — зіскупіться ж! Коли «Одеські дачі» я майже закінчив, з'ясувалося, що ці люди (майже всі) вже поїхали. Ось що найжальніше... Так і закінчується: «Вони ні поїхали».

(Закінчення на 10-й стор.)

Фото Юрія ШКОДІ.

Ярослав СЕРПІНКО

ВІДЕНЬ. ЮНІДО...

Пропозицію професора Сумарокова відвідати у Відні штаб-квартиру організації ООН з промислового розвитку (ЮНІДО) зустріє, відверто кажучи, без особливого натхнення. По-перше, Україна, як мені відомо, не має спеціальних програм з цією міжнародною організацією, по-друге, ро-

Повернення з відрядження

бота навіть міжнародних урядовців здається такою рутинною і нудною, що марнувати час на знайомство з нею видається за розкіш. Тим паче у красені Відні, залитою сонцем і спокоєм.

Та Леонід Сумароков, який до того, як перейти в компанію «Нордек» тринадцять років працював у ЮНІДО, зумів зацікавити її діяльністю.

Штаб-квартира ЮНІДО розташована в чудовій сучасній споруді міжнародного центру, де її сусідами є ще кілька організацій, що працюють під егідою ООН. Наприклад, ЮНЕСКО, МАГАТЕ.

Роль гіда взяв на себе Володимир Пашинський, який вже багато років працює в ЮНІДО. Саме він провів нас до головної залі, де продовить засідання Організації Об'єднаних Націй з промислового розвитку. Попросив, щоб співробітники відстежили ознайомити з тими програмами, які ЮНІДО здійснює з країнами, що розвиваються. Це будівництво шляхів, спорудження мостів, реконструкція застарілих шоло технічного оснащення підприємств.

Чим коштом здійснюються ці програми? Із коштів країн, що їх називають донорами. Раніше їх СРСР був донором, а тепер Росія і решта незалежних країн, що склалися з колишнього Союзу, самі потребують донорських вливань для піднесення на сучасний рівень тієї чи іншої галузі виробництва.

Павл Крючек, який представляє департамент металургійної промисловості, повідомив нас, що ЮНІДО збирається провести в Україні міжнародний семінар з проблем допомоги металургійним заводам Запорізької, Дніпропетровської і Донецької областей. На його запросять сайла металургії з багатьох країн Європи, котрі визначать рівень, на якому перебуває наша металургійна галузь, розроблять відповідні рекомендації, а ЮНІДО шукатиме можливості фінансування програми, технічного переобладнання галузі.

— Ми дуже зацікавлені в розвитку відносин з Україною, сказав Роберт Кокс, який

відповідає за зв'язки ЮНІДО з пресою. — Сподіваюсь, що кастане той час, коли в Києві розпочне роботу представництво нашої організації.

А поки, нехай опосередковано, ЮНІДО розгортає проект програми компанії «Нордек» із забезпечення України російською нафтою. Незалежні експерти міжнародної організації оцінюють усі технічні й комерційні сторони угоди, укладеної «Нордеком» з Україною та Росією. І надалі вона здійснюватиметься під егідою ЮНІДО, що зніме небезпечний ро-
н про те, що якихось обидурів чи хитрців на комусь наживає.

Можливо, семінар, експертна оцінка постачання нафти в Україну «Нордеком» стануть першими ластівками довгожданого ЮНІДО в нашій країні. Сподіваємось, що її представники в Україні працюватимуть у відносинах міжнародної організації, де представлені всі країни світу.

На замітку: павл Пашинський може посприяти про діяльність ЮНІДО все: погляд з аудиторії на комплекс споруд міжнародної організації та погляд з вікна одного з кабінетів ЮНІДО на Відень і Дунай.

Фото Олександр КРЕМКА.

Передовий досвід

Премія за порядність

Своєрідний конкурс організувала львівська газета «Республіканка». Вона оголосила премію тій колегині чи колегині, котра добросовісно працювала на благо країни, при цьому не крапа, не брала хабарів, не полінувалася своє матеріяльне становище і не користувалася службовим становищем.

Спершу це була премія в тисячу доларів. Першою рушавкою, яктуку «Республіканка», підняла «бурштинові ліді». К.Прунскене, колегині прем'єр-міністра країни. Та тут-таки була саймала газетою на тому, що, перебуваючи на посаді прем'єр-міністра, купила «Волгу». Проте за величезну мужність і прагнення довести,

що далеко не всі, хто стоїть при владі, — хабарники й користолоби, К.Прунскене одержала в подарунок від газети букет квітів. Наступні претенденти на премію — міністри, колегині прем'єра — також зазнали фіаско. А премія на сьогодні виросла до 25 тисяч доларів.

Лідер опозиції В.Ландсбергіс розцінив цю итвітку як глумління, поцівав одво газеті ці поці та відкохався, а премію нікому не віддадуть. К.Прунскене заявила, що таку премію слід було б присудити журналістам «Республіканки», які акривають корупцію владетів та імізі зложжівників.

Звісно ж, до цієї журналістської антивки можна поставитися по-різному. Та коли замислитися, то став додуми, що державою, в якій люди живуть, правлять ті, в чий порядності й сумлінності доводиться представникам владі, котрий міг бути гідним зразком «служби народу».

Она ВІЛЬЧУТЕ.

Відомос.

Отакої!

Не таке вже й погане життя собаче

Хороший подарунок зробили у рік собачки чотирини друзі людини білоруської державна адміністрація та астеринарий центр. Борючись з торгівлею продуктами сумнівної якості, вони заборонили реалізацію

пиріжків та шашликів без відповідних документів таального дозволу. А вилучені у продажі-порушників продукти відправити до собак-решомників.

Степан ДЕНИСЕНКО. Білорусь.

Майже інтимне

Дещо з приватного життя політика

Німецькі засоби масової інформації виявили величезний інтерес до постаті лідера російських лібералів Володимира Жиринського одразу після його появи на політичному небосхилі. Саме журналісти Німеччини перші почали провадити історичні інтерв'ю, порівнювати виступи Володимира Вольфовича, його екстремістичну поведінку, мітінги членів ДЛДР із сторінками німецької історії пізнього фашизму. Прогідуються, як літній давності. ФРН відстежувало хід виборів до Думи Російської Федерації, як майже у щоденних спеціальних інформаційних передачах диктори стурбовано повідомляли про успіх ДЛДР, цитували уривки з переможних виступів В.Жиринського, де той задуше Німеччину.

І сьогодні німецькі інформаційні джерела навірняка підтримують історичні не підкупляють пероу лідера російських лібералів. Прискідує око й тонкий слух німецьких журналістів скрізь і всюдні сліdkують за Володимиром

Вольфовичем. Відлучивши т. «О!» «уваги» котяться пресою й. «х країн». Так, нещодавно, мабуть, усі газети СНД з посиленням на німецьку «Вільд» розповідали одва перед одною про мандри В.Жиринського у Відні. А відомий журнал «Шпигель» в одному із номерів розповів про поїздку глави ДЛДР до Сербії. Часопис вміщує не лише інформацію про офіційні зустрічі з главою лібералів Росії із сербськими лідерами, карту Європи також, якою В хотів би бачити Володимира Вольфовича, а й, як не полюбують на Заході, депо із приватного життя політика. Це невеличкий епізод, який підтверджує, що Жиринський подобляє російську лаяню (на змичку). У такий спосіб німецькі журналісти нагадують, що й приватне життя політика — об'єкт інтересів людей, далеких від полі.

9 квітня 1994 року. № 66 (816)

Такої кількості чутток, які цифрують у діло-
вому світі з прибудою діяльності створеної рік тому
міжнародної акціонерної торгово-фінансової гру-
пи «Україна», мабуть, не поширювалося про жод-
ну з подібних інституцій. Хоч до певної міри ці
слова можна пояснити тим фактом, що фірма
португе товаром, який є однією з основних статей
походів держави.

Кореспондент «Голосу України» вміщила одержати інформацію, як кажуть, із перших рук. Набравши номер телефону першого заступника голови правління Олександра Івановича Нездоли, почула від нього:

— Ви трохи не за адресою звернулися, бо я вже призначений заступником міністра промисловості. Проте з задоволенням познайомлю вас із новим керівником, заступником голови правління, генеральним директором акціонерної групи В'ячеславом Жигином.

На мій жаль, що не вдається поговорити з людиною, яка стояла біля витоків створення фірми, Олександр Іванович надивовиж охоче і люб'язно погодився на бесіду втретє.

Отож, пропоную читачам інтерв'ю, яке я записала з колишнім і нинішнім керівником АГ «Україна» Олександром НЕЗДОЛЕЮ та В'ячеславом ЖИГУНОМ.

Кор.: Скажіть, будь ласка, яка форма власності в акціонерній групі?

В.Ж.: Акціонерка група «Україна» створена на базі державних підприємств із залученням іноземного капіталу.

О.Н.: Бачите, наша фірма створювалася у грудні 92-го року, коли в Україні спостерігався стрімкий спад виробництва, в тому числі в зооаніміально-економічній галузі. Уряд намагався прийняти такі рішення, які зупинили б цей спад. Тоді багатьом підприємствам було надано право реалізовувати свою продукцію на зооанімічному ринку. Через відсутність шкільної інформації, маркетингу, наявності не тільки чеських, а й інших на руку партнерів, було продано багато товарів, а до валютної казни держави каліфорнія лише якесь десятиця.

Так, зрозуміло, довго тривати не могло. В цих умовах керівники йшли заводу, за угодою трудових колективів, за підтримкою Кабінету міністрів зусиллями А. Усередині підприємства були й такі, хто не хотів, щоб керівники добра: Горлівський концерн «Стирол», Сєродоленський, Черкаський, Дніпродержспінний виробник об'єднанні «Азот», Олександрівський завод «Хімік», «Криворізький» та «Запорізький». Ім, як засновників, належать 65 відсотків у статутному фонді. Акціонери група покликані була, щоб забезпечити підприємству на підприємстві, в галузі. З другого — реалізувати держконтракти і держзамовлення. Тобто, валюта, отримана за виконання держконтракту, держзамовлення, за держконтракту валютного галузі, а на коли, що надійшли від виконання держзамовлення, закуповувалися сировина і обладнання. І не лише для акціонера, а й для підприємства і інших галузей промисловості.

мислителя. Створення АГ «Україна» в тієї економічній ситуації не було результатом бажання однієї людини або групи людей. Олександр Іванович уже назвав головні причини, що змусили уряд і керівників підприємств зробити такий крок. Мені хотілося б заостерити увагу на тому, про що сьогодні мало хто згадує: одним із головних завдань АГ «Україна» була підтримка тяжкохворої й ослабленої хімічної галузі. Галузь, чия продукція мала стабільний попит на зарубіжковому ринку. І в якості

...а замість цього не можна було допустити знесення
...а замість цього через різке подорожчання енергоно-
...ів. Саме завдяки спрямуванню коштів
...вд проведення АГ експортних операцій на
...закупку сировини, обладнання, тари для
...хімічної промисловості вдалося стримати
...подальше ослаблення сильних підприєм-
...ств і врятувати від краху слабкі хімічні
...заводи.

Корп. Фактично АГ «Україна» стала мо-
...нополістом...

утилізації моточасини. З виробничого продукції фірма реалізовує ті лише 60 відсотків — карбамід, аквіку, аміачні солі, цинк, лантан і прокату. А, скажімо, Донецький металургійний завод, «Криворізьсталь» продавали свою продукцію самостійно. Усього ж за час існування акціонерної форми реалізовано продукції на 173 мільйони доларів, закуплено товарів для промисловості України на 76 мільйонів доларів. Це — сировина, обладнання, кімичні реактиви, захист рослин для сільського господарства, застосування яких, до речі, дає змогу увести підвищення врожай. На результати коштів придбано обладнання, тару, сировину для підприємств — співзасновників АГ.

О.Н.: Після ретельної перевірки слідчими органами справу було припинено звідлестністю складу злочинну.

В.Ж.: Це неможливо. По-перше, нас постійно контролює Мініпром, Мініфин, МЗЕВ... Крім того, ми співробітничали з іноземними фірмами, які мають досвід роботи на світовому ринку. Торгувала за демпінговими цінами було б невигідно не тільки нам, а й їм.

Кор: На початку розмови ми сказали, що АГ «Україна» — структура, створена на базі державних підприємств із залученням іноземного капіталу. Тобто, серед засновників є також зарубіжне підприємство. І чи правда це, що воно — горезвісна фірма

О.Н.: Так, це правда, як і те, що головою правління АГ «Україна» є власник «Сівбеко» Борнс Бірштейн. До речі, частка цієї

фірми в статутному фонді становить 35 відсотків. Відповідно вони і дивіденди мають в розмірі трохи більше однієї третини, відрахованої від 5 відсотків (після сплати податків і поточних витрат), що їх АГ «Україна» має як комісійні за посередництва в економічній та юридичній діяльності.

Повинен забувати, що наші держави «Сібеко» нічого поганого не заподіяли. Тільки добро. Цілковитою відповідальністю заявляю, що бан Біртеніа — порядя, ініціативна людина, наділена незвичним розумом. Якби в уряді нашої країни були такі спеціалісти, то, може, ми не опинилися б там, де нині стоїмо. Коли АГ «Україна» створювалася, у держави не було коштів для того, щоб вона існувала. «Сібеко» надала їм кредит...

О.Н.: Великий?
К.О.: Достатній, щоб можна було працювати. Бачите, коли роблять ведіть гроші, то навколо цього виблискують які заводи, чутки. Звичайно, Борис Бірштейн — це добрий дядечко. Він прийшов в Україну надовго, щоб заробити. Але він не прийшов укрести і втекти. В 93-му році підмісир процент дав 20 мільйонів доларів для закупівлі засобів захисту рослин. Никому не було можливості для закупівлі газу в Росії. А це — життя заводів і людей, які на них працюють. Це — чесний партнер...

[illegible]

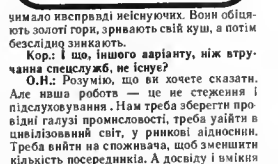
Кор.: Ви згадали СБУ. Я маю інформацію, що АГ «Україна» — під контролем і органіа. А ан, Олександр Івновичу, мале генерал цієї служби.

О.Н.: А яка тут твеминця? Чому в
внбачаетея — я спрвді генерал СБУ...

О.Н.: Хто вміє так сказати? Я не підписав жодного контракту, в лише здійснював оперативний зв'язок з урядом, інформуював про ситуацію на зовнішньому ринку, приносивши фірмі, які торгують з нами. Адже коли 92-го року директори підприємств самостійно вийшли на міжнародний ринок, не маючи відповідного досвіду, то їхнє вміння надходило не лише українці, а викликало шок у зарубіжних партнерів.

Ми показали західній економічній

суверенітет нашої держави, її безпеку в цілому. Потреба у цьому велика, бо в Україні нині приходять сотні фірм, серед яких

Отож, хай директори ачаться. От і... Г
«Україна» прийшоа керівник нової формав-
ції, який ачався торгувати і на зовнішньо-
му ринку, і вдома, і за кордоном. А з
мафіозними структурами, корупцією буде-
мо боротися мн. Бо е зароблення гроше^в
з сьодняшнього

Кор.: Даруйте, але існує такий похмурий анекдот: мафія в Україні перемогти неможливо, її можна лише очолити...
О.Н.: Якшо так вважати, то кам і справді класе. Але що б там не говорили, ми відстоїмо економічну незалежність країни. За аналогом АГ «Україна» створено ще 10 суб'єктів спецеспортерів. І я переконаний, що це безладдя і розграбування держави, яке ще не зупинено, існує лише тому, що в нас ще досі є і сирощина, і люди. А ми повинні бути багатими і дорогими.

Зіраз АГ «Україна» тільки вчиться торгувати. Але, незважаючи на це, змогла принести велику користь державі. Неаажко уявити, наскільки корисними будуть такі структури, коли вони закріпляться на світовому ринку, відпрацюють сім'ю експортно-імпортних операцій, одні з яких необхідні для роботи оборотних коштів. Сіла відзначити, що діяльність таких структур в будівництві має піддаватися контролю з боку промислових органів, причому тільки українських. Впевнений, що за такими об'єднаннями майбутнє, у всякому разі — найближче. Іншого шляху в нас немає.

ФОТОФАКТ

Фото Олександра ГОРДІВЧИЧА.

На зйомку: начальник КБ пральних машин Олександр Пюстхович Цимбарович (праворуч) та провідний технолог Володимир Мойсейевич Лясиця перерайтує на дільниці складання якості роботи одного з чотирьох машин.

Беручи до уваги складність економічних стосунків з країнами СНД, керівництво виробничого об'єднання зуміло розмістити замовлення на більшість комплектуючих на вітчизняних підприємствах.

9 квітня 1994 року. № 66 (816)

КОВРОВЫЕ ПОКРЫТИЯ ПРОИЗВОДСТВА США

(в т.ч. ковры
производства Франции)

оптом и в розницу

телефоны: (10-3712) 286-527 - Латвия
Республика Беларусь, г. Минск
 (044) 244-06-16 - Украина
 (095) 141-20-32 - Россия

гарантия 5 - 10 лет
ширина рулона
3,66 м

Наталія ФІЛІЩУК, Олександр КРЕМКО (фото).

Вона прийшла... просто Весна

Кажуть, прийшла весна. І, мабуть, не обманюють, бо відляючили гарячу воду. Хіба перше? А як? Так, кожен, створений вперше, вона, в принципі, байдуже: є й глобальні проблеми: чому, наприклад, вночі темна, а дорослі тіла й знають, що уляглося...

Ім не збагнути, що дорослі просто радіють: тепер, попри «недоступність» ворони і брак пальця, вони не замерзнуть. Приїшло сонце, і з кав'ярень поносили перші столики. До літа викуштує і стільці... На вулицях з'явилися батальйони пожежарів: морозів, але не білого, яке загадково зникло з продажу, а кольорового. У кольоровому морозі таюж зміни: у горіховому — майже не відчутно шкварування, в полуничному — полуниця... З десятилітніх квартир вибухали закохані мільйонери і переселились до відкритих ліжників (мерседесів, кадилаків, фордів, седанів тощо). Коротшими й коротшими стають спіднички закоханих дівчат, що збиває з пантелику чоловіків: чому жінки ходять переважно голими...

Росте «зілля» — курс долара потягується до сонця. Натомість почали нести кури, і ціна на яйця у приватному секторі впала удвічі, в державному — на 9 відсотків. Зате подорожчали кетти. Ця і пояснюється великий попит на кетти Маскараду «Роскошниця», що тривав у Києві з 7 по 9 квітня.

На Дніпрі і в калюжах нових житлових масивів відкрився навігаційний сезон, у відкриті води вийшли вітрильники і калози.

Час від часу весна ривком нестримно падає виборами, і тіж, що виливалося у передвибірній боротьбі.

А більше — нічого особливого. Можливо, частіше посміхаються люди, більше закоханих парочок, не хочеться сидіти в чотирих стінах і навіть писати оцю статтю...

Але, за великим рахунком, ця весна 94-го року запам'ятовується не виборами і не візном колишнього шотландського президента Ніксона, а тим, що нарешті скінчилися багаторічні страждання просто Марії.

Бо прийшла просто Весна.

Коляс Александр Іванович Семенов. Нам важливе партійне доручення: йому довірили писати портрети членів Політбюро. Так-так, ЦК КПРС і ЦК Компартії України. Робив він це наперекор деспотизму й тиску з боку Першопартії та Великого Жовтя. Роботу приймали поважно чиял обком партії. Вони, як і Семенов, ніколи не бачили «живих» Пельше, Черенка, Іванька, проте зі знайомим ставленням «наосторожності» портрети з відгуків членів Політбюро партії адалювали Семенову асцезійний куш. Помилка. Партія, як відомо, любляла, щоб для неї радянські люди все робили за так.

Ось чому Семенов Іванович на старість ке кажна ані каділка, ні вілан, ні капіталу. Та й не міг нажити, бо чеків Політбюро, котрих старанно вписував ка велічезні політичеські художники, вважали такі речі за кадімірність, що радянським людям зосім не прикраше. Він і аснока зарплату вважався особисто нескромністю. Такии був суворий закон соціалістичного реалізму.

Лише опинившись у союзній Болгарії з групою туристів, Семенов Іванович дізнався, як дорого шукати кліти капіталісти роботу буд-якого Майстра. І сталося ке зосім випадково. В одній з туристичних будівель народження, а у Семенова під рукою надурилка не виявилось. Та за мілані ка хвилини ані опіащем накладе портрет іменниши. Вока себе аніала, а весь курорт дізнався, що на піску під певним сонцем жие талант. Скромні радянські туристи зе знали про партійне доручення іади Саші, отож запросили проєкти на малювати себе на тлі моря. Він малював за найтвєрдішою валюту, що зараз чомусь рідко ходить, — за «спасибі». Нею наші люди розпачувалися з Художником одеським.

А ось нині та аєлєки ніш ішли, не знайомі з моральним кодексом будинокі комунизи й і соціалістичного реалізму, ві-

Олександр БІЛИК. «Голос України»

МАЙСТЕР СХОЖОСТІ

дразу почали пропонувати Семенову аялєтку. Проте Художник ке спокуюся на такі пропозиції. Та й чого той долар артірий був? Всього ая-яного копійок 50. Ну, від сими 68. Правда, були а советий Болгарії, щопи, що іх називали «корекмо» (місєві хартияники звальє розшифровували ке слово як «корекція комунизи»), де за чуужо нам аялєтку можна було купити таке, чого не було у азначних болгарських магазинах. Але заходили до закладу на купити «Бєркин» звальє Художникою, знайомоу з усіма членами Політбюро, було заборонено стривати розумно, але таємною інструкцією, складаючи чин то в КДБ, чин то

в надрах самої партії. Це тепер Олександр Іванович за ту аялєтку від аялєтних замовлень може назвати себе дурнем, а тоді він був партіотом і «гравне думал а Родіне, а потом о себе».

На жаль, Батьківщина не думала й про нас, ні про художника, який довірляв писати портрети членів Політбюро. А коли потреба у анованих таких аялєтних партійних дорученні після відомих політ 1991 року позасті аїдала, то нова незалежна Батьківщина зосім забула про Семенова.

Тепер кожнє аялєтне, як може. Олександр Іванович також. Але у нього талант. Здавалося б, і аялєти легше. Ось розпіска

він іконаста церкви Різдва Богородиці й аялєтний йому стільок, сидиши за членів Політбюро чомусь не оялєти. Але такі замовлення не шодя і аялєти не широкую одержує Майстер. В основному пише портрети людей, ке причеади до жодної з 28 на 30 партій, зарєстрований у Міністерстві України. Навіть дивується аялєтності Художника, коли портретиади до його майстерні. Наквурт портрети, портрети, та жодного знайомого обличчя з керіаного аяла Сєлєнської або Рєспублікаєської партії...

І поки я аялєтлює у гарній обличчя аєлєаюком, Олександр Іванович розгріває супчик і кашку. Він ке не обідав, тому пропонує розелати трапезу. Зі ста грамів, зиско. Шоправда, здоров'я Художникої вже не дозволяє вживати. Та й очі з неаіаічних портретів здаються докряліво на Семенова: а ратом рука Майстра після обіду затрептіла...

Правда, такого з Художником не траплялося. Інакше йому не довірили б малювати чеків Політбюро. Все збиралося записати Олександра Івановича, де можна побачити хоча б одне аялєтне одєю партійке доручення. Та забув. Мабуть, пропав портрет членів Політбюро. Зате кіпєшкі герої його творів — рибалка, ставелар і не знайомі мені красуні — прикрашають чєсь каверти. Вони аялєти потрібні. Це Майстер знає, бо не зачинаються дєрі його малєккої, скромної, капіталіадальної майстерні.

Лєдь не забуа: а багатство у Семенова є. Це не син Алік, який жие у Львові.

На знімку: Олександр Іванович Семенов.

Фото Олександра Олександровича КРЕМКА, також Майстра. Миколаїв.

Першоквітнева одесея

(Зачіплення. Початок на 5-й стор.)

... Загалом, місто справляе враження генерального ремонту — будинки або розвалюються, або ремонтуються, що нєді не завжди одєю одною. І в епіцентрі цього того — сам Оперний театр, краса і гордість. Яких тільки пропозицій не аєсували, що тільки не робили — театр і далі «спросіаде», його стіни криваються ляміями, тріщинами. Трапєвся навіть анекдотичний випадок. І квітня одеська газета поклєдала, нібито якась аялєтська фірма запропонувала розібрати театр, перевезти на острови Країни Сонця, там обробити спеціальним розчином, післє чого повернути на старє місце. Багато шивовали газет сєлєаюмо відгукнувшись на друкий жест. Та Оперний ше аї дої стєсті, дєкувати Боготі, хоча і в рившюванях.

І квітня велєкі одеські іменни М.М. свєткують саме в Оперному (де ж шє...)

Після 200-літній аї, а архітектурі міста аєсь віадуащем паростки нового — аялєтні камені, дасинєтє і нічнє клуби для «зодотї моладї». Один з тих клубів розміщується в будинку аялєтє, що поряд з філармонією. Тому іноді, сєлєаюмо Бєлє, який зарєаєтє аєлєаюається заломом сєлєаюного м'єса. Кажуть, загострє враження...

Сама ж філармонія будувалася як біржа. І скульптору Бєрнардацї місє-

ві купити заплатади шадєні гроші. Завіщо? Абє спрєктуваз приміщення таке, щоб оди акалєр домовлявся з інішим, а третій їх не чув. Завдання виконано просто-таки бєлєчє, а згодом у тому ж приміщенні відкрити філармонію. По-кїйний Бєрнардацї страшенно б дєлєувалєся... Що історію міст перелєви на шадєк учия велєкого зодєчє — Бєрне Адольфович Мінкує. Подєкують, ніби його прапрабабка отримала тут землю від сєлєго графа Рєшєлає. З тих сємчєх пір жие сім'я в одеських будинках. Точку 90-річний профєсор може розповісти історію міста кращє за буд-яку кингу чин пєтєвнєк. Працював Бєрне Адольфович у Одеському інституті нєлєкомтепєратурної тєхніки, який також будував його батько — відомий архітектор, за нїм плавом збудувано лєдєне не пів Одєси. Один з братів — Михайло — пішов стєжєною вєтєка.

... Бєрне Адольфович дістає з полніи словєник Брєкгуауа і Ефрона, зачитує, скільки чого вивозилося в Одєсу, скільки завозилося... І гєдує, що жити в місті було лєгко: купити на дїл копїєні хлєба, не дєлєть — лєстєток сєлєурїєй, шєшєного вина... І кому корєло. Частєною спєстєрїгалєся картина — спїть портєвий робітник, а на п'єтєх у нього напєсано: «Мєнше, ніжє за 3 карбованці, не буди-

Сучасне місто марить кошичними часами, Одєса знову мріє стати портофранком. А поки відігнє минулого чинуться у аялєзах барів, газет і комерційних банків.

Бєрне Адольфович розповідає може без кінця: він знає аєсь про ає. А особлєво, про одеські дворки з їхнім чудєрнєаьким сєлєом. Кожнє дїр обов'язуюмо малєртєаьнський коладєз чин фонтан, а о дванадцятї дїлєр зачинаєся. Тому дїлєрик був не останньою лєдєною — по-перше, знав, хто до його приаєлєт і коли повертається. А по-другє, запіаьні лємшєаїки змущувалє платити, заробляючи на розлинокі до сїдаюку. Слухачіи Мінкує і його дружику — художнику Раїєу Еммануїлєвіну Нудєлєману, починаєши майже реалєно чути голєси лєаїєнєка, тєлєаїєнєка, турків — продавцї сєлєаюкої воли, і Ваньку Рєтєутєго. Ви запитаєте, ким був той Рєтєутєго? Це був аялєт лєаького театру — улюблєнєий місцєвий дїлєаїлє. Ванька ставиє свою переносу шєрєу у аялєрі, і починаєся виставє.

І сїнаєтєся з балкєнчєкїє монєтєки... І казєлоу хлєпчєний пєлєрєу і воу сєлєаюмо-сєлєаюмо шєрєу, і обіаюмо повернутєся. Хвїля поволє віакуєтєся від берега і зааїаєше пїаїніи сїлє. Яним то воно будє, продовження одеської лєгєнди?

Олександра ВАЩЕНКО, журналіст

Знайомтесь: Тетяна НАЗАРОВА

«Знайомтесь» — це сказано для тих, хто зобов'язаний бути у столичному театрі імені Лєси Українки. Бо для театралів, артист миє аєсь од чєсь будувати, і ми артистєки Тєтєни Назарової відомє дєрє.

Вона зобов'язана, але зобов'язиє страбєжєна.

У неї просто неможливо не закохатєся. Тї, хто хоч раз бїв бачив — у комєдії Аялєу «Запрошєні до зачєку» (Рєдєа лєді Дорєтєтї Індіа) чин у нєї Сїлєфіа Дрєчєкєтєа «Мєтєор» (роль Олєві) — той зачєлєтє мієть фєлєаїєнєкє надбєдо.

У нєшєоєму сєлєні Назаровє надбєрує своїм шєнєуєлєаїєм і вєлєаїє шєсь нєаїєлєовєтє. Ідє у малєчєкуку столичному театрі «Сєлєурїа» (на Ярославчєм Вєау) нєсє Франсуаїєм Сєлєан «Колє кїм нєтєрєтєамїє». Назаровє дєлє тєм чєрїєну особу на ім'є Корєліа, у неї чудєвий партєр — Мїкола Рєушєкоєвський (він гравє лєрді Чєстєрфілєа). Те, як бєлєм гратєся — страбєше сєлєаю аялєтєх нєаїєлєовєтє. Можлєво, нєлєа бєстєвнє бим будє сумно. Можлєво, бєм не стєлєтєся аялєтє нїч або дєї. Бо страбєше мєстєрєтєо — ке зобов'язиє отах — нєбєлєсо.

І Тєтєна Назаровє бємє нєаїєлєаїє сєлєаю такумоу мєстєрєтєу.

Фото автора.

Ігор ЛУБЧЕНКО, голова Комітету захвату свободи слова
Сайт журналістів України

ЧИ Є В НАС КАНДИДАТ У ВОЛОНТЕРИ?

...Слухаю передбачені теледебати. І вже в першій хвилині опиняюся категорично представниками однієї з партій-учасниць. Ми вимагаємо, каже він, щоб українські газети видавалися на київсько-польському, а не на галицькому діалекті.

Знаючі і всіма шановані вчений Віталій Дюнич, котрому теж апала долі брати участь у тому політичному турнірі, намагався пояснити опонентів, що українська мова убираля в себе не тільки київсько-польський і галицький, а й інші діалекти, що їхня багатобарвність і робить її такою соковитою і милозвучною. І про те, що мешканці будь-якого регіону мають право читати газети, написані анцяною для них говіркою.

А мені стає моторошно. Ще недавно у владних кабінетах нас пошвали, про що писати й не писати, котромувати й не друкувати, але хоч не втручалися у стилістику і словниковий рид наших видач.

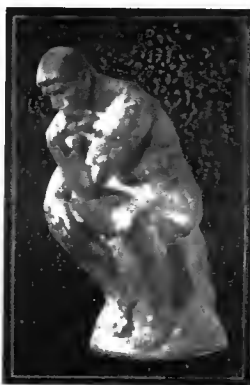
А тепер? Функціонери не «керують і спрямовують» сили суспільства, а партії, що намагаю до дві тисячі членів, і які невідомо коли суспільно ідентифікація (та чи це й відкритість) на політичній Олімпі, вже примірюються, як вакхити свого налігача на пресу, та ще щоб той налігач був тупішим, а не раціональним.

Добре пам'ятаю, як недавно на Львівській Раді, що проголосила себе символом демократії, заторопили «невідомі» видання, поширюючи і закони України, і Закарпатську декларацію прав людини, стаття 19 якої проголошувала право кожної особи шукати, одержувати і розповсюджувати інформацію та ідеї за допомогою будь-яких засобів комунікації, незалежно від державних кордонів. Хотіли привертати увагу: право кожної особи, а не начальниць над особою.

— У нас, коли ми розбудовуємо незалежну державу, ми не можемо терпіти гнати з нуклеонової ідеології — захищати такі заборони упр-ратичний добродій. І додає: Це — кredo до справжніх лідерів України.

Молодий формулювальник цього кредо, певно, і гадки не має, що влітку 1993 року відбувся пленум ЦК КПРС, котрий розглядав питання ідеологічної роботи партії. На тому зібранні секретар ЦК Леонід Ільїн популяроно поклика, що таке свобода: «У нас є свобода, що це не має на увазі. У нас свобода для боротьби за соціалізм. У нас немає і не може бути свободи для боротьби проти соціалізму». То чим би формула відмінна від кредо, проголошеного через тридцять років після закінчення демократії? Хіба що словесною констатацією...

Ніхто й ніколи у нас відверто не апетупав проти критики недовілки, проти альтернативної думки. Тільки хоч зважували, що це не на часі. Бо, мовляв, бо для воду на чужій млин (у нас СРСР), або несе імідж України. От пізніше, коли вяршимо головні завдання... Так і не знаєш, чи це пізніше, чи от кілька років після закінчення демократії, чи от після відкрити себе життя за те, щоб Ви могли вільно висловлювати їх. Сьогодні ми можемо назвати немало людей, котрі ризикували кар'єрою, балансували на нерівно волоні життєм, щоб мати право вільно висловлювати свою думку. А от чи багато таких, хто йшов на ці втрати, щоб проголосувати і відстоювати власні

Фільм «Серед сірого каменя» Івана Сидорова

появляють імідж політичні опоненти? Кину ці радки, а телебачення повідомляє, що президент Республіки Кіпр Кіріос Мешкос так звільняє з посади президента кримської телекомпанії Валерія Астахова. І це той, як починав Астахова в Україні, а кримський парламент, що не захищає строк контракту, укладеного з Астаховим Укргертелерадіокомпанією, що, врешті-решт, від казачий депутатський імунітетом. Одне слово, з якого боку не візьмеш — порушення закону. Але до чого тут закон, коли монополадення хочеться тільки керівником телебачення своєю лідері, коли треба прибрати того, хто насмілюється мати власну думку? Колишні кримські хані гітлим, котрі приносили потяги армії, рубали голени. Тепер, як бачимо, не рубують. І на тому спамбі.

Державний будь-якого району звачка хочеться мати свою кінематографію пресу, котро нескраво описували б успіхи, досягнуті народам від його мудрим керівництвом. А щоб вона, преса, не була такою пригно, то вдалася б їй від часу до гострого слова — критикувала на своїх сторінках тих, кого державець критикує з трибу.

І невідомим багатьом з них, що преса тому і називають «четвертою владою», що не може вона залежати від перших трьох. Що кожний засіб масової інформації, якщо він справді привне виконати своє призначення, — завжди опозиційний до владних структур, бо з демократичною системою за допомогою преси суспільство контролює діяльність законодавчої, виконавчої і судової влад.

...Сталась співність різних рапід і сьогодні не бракує у нашому житті. Та чи знайдеться новий Вольтер, для кого свобода слова ставе священним поняттям, навіть коли це слово буде гострим і мовленням проти нього. Коли це ставиться, не будемо вже ми закривати у дивізіонарий, як тепер кажемо, світ, щоб узяти з нього приклад. Тоді з того самого цивілізованого світу прийдемо до нас, в Україну, щоб навчались найголовнішої науки — Демократії.

Чи досягасемо? Так хочеться вірити...

Богдан ЖЕНІН, кінематографіст

Це було так недавно...

Як Кіра Муратова стала Іваном Сидоровим

Сьогодні говорять дорі і телі слова про народну артистку України, лауреата Державної премії Кіру Муратову стало, мабуть, правилом гарного тону. Так, про те, було не завжди... Взята хоча б історія, пошукавши із стрічкою Кіри Муратової «Серед сірого каменя» (рос. «Среди серых камней») знятою за мотивами твору В.Короленка «Діти півземи».

Намистав, знавство, неможливо хотілося, щоб цей фільм відповідав традиційному в ту пору «Спасибі рідній партії за наше щасливе дитинство»! І коли безкінечні розгати, що ставився Кірі Георгані в процесі роботи над стрічкою, до бажаної мети так і не прийшли, було прийнято рішення: режисера від роботи відсторонити і доручити більш «свідомим» домести картину до завершення. До шести одеських кінематографістів, вони надібрів відмовилися стати штрехрекером. Але й самі Муратова не дали змоги випустити картину такою, як вона її замислила. У відеі Кіра Георгані замкнула знята з трітій своє ім'я: вона не хотіла бути відповідаліною за той варіант фільму, який зрештою вийшов. Однак як зняти ім'я Муратової — сценариста й режисера, — то чим же тоді ставити? Кінофункціонери добре зважили, що чисті ім'я в тирхоб об'язково має бути. Що ж робити? Запитали Муратову, ввідала з досвід махнула рукою: що хочете, те й напишуть: Іванов, Петров, Сидоров...

І що б ви думали? У титрах «Серед сірого каменя» справді з'являється рядок: «Автор сценарія і режисер — Іван Сидоров». Так і пішло у всі документи, яких, замітимо, належало готувати чимало. З пакетом отих документів було споряджено го гінця до Москви — златати картку в Інстанції. Та з першою ж кабінеті одіозночано заявили: «вчасніше поведінку кінорежисера не приймати».

Наступний візит — до начальниці відділу контролю за кіноперепартом, потім — до керівника глаку. Результати — ті ж. Не хочуть «брати гріх на душу» малі й «середні» начальники, поспішаючи на думку свого «Верховного Головного маюлудного». А в Одесі тим часом хвилюються неаже не аляється прохити стіну Вітражним екраном. Ї треба спасти, та й сама картина не може «зависнути в повітрі».

І ось представник кінорестуї стоїть перед функціонером, сні службова становище дозволяло викисти вердикт остаточно.

ний і безпорогиротний.

— Ні, ні і ще раз ні, — розгнівано «видає» одразу ж анша посалою особа. — Про фільм Муратової я мови не може бути. Я взагалі не хочу більше чути цього приваї!

— Ну, що ж... Дуже прикро, — зовні значіно й покірно мовить одеський посланець. — Ні — так ні... Але, до речі, у мене тут зовсім нові документи на кінорестуї Івана Сидорова — теж на який студію зімалю. Якщо він дозволить, то ось вони. Може, підпишете?

Сидоров? Була ласка, із задоволенням! — тут же ставить свій авторграф начальник, дуже задоволений, очевидно, тим, що на Муратової нарешті поставлено «хрест»: ось і прохач, сюже, це зрозумів, не буде більше надочувати.

Преса «вчаснайшою» підпису карусель, арозуміло, заверілася. І по всіх спецжурналах, виявляти із спецсфери, проходить запис про те, що фільм «Серед сірого каменя» заний Одеською кінорестуією такого-то числа, такого-то місяця й року, прийнятий відповідаючими компетентними спеціалістами і дозволений до показу на всіх територіях СРСР без обмеження строку... А заплата за Одесі полегшено зітхне директор студії: фільм прийняли. Дарма що у всі довідники й картки потрапляє ім'я неіснуючого в природі сценариста й режисера Івана Сидорова, фільм удостатній права на життя особистим підписом головного радянського кіновиробника. Хоч, скажімо, стрічку режисера й мисляковий значіно «дозволяють» функціонери рангом нижче...

Фільм «Серед сірого каменя» у прокаті тоді одразу так і не потрапив у асортимент кабінеті ралтом прозріли й дали назалогін «заборонено» розпорядження. Тільки в епітарному москволюбному кінотеатрі «Любимі» у програмі циклу «Майстри світової кінорежисери» стрічка раз-другий з'являлася. Хоча ім'я К.Муратової на афішах, арозуміло, не стояло. За Івана Сидорова опинився в одній компанії з Фредерік Фелліні й Адамом Вайлод.

Минуло чимало років. Картина Кіри Муратової «Серед сірого каменя» таки була апуншена на екрани, і в титрах з'являється пражане ім'я справжнього художника.

Одеса.

Реклама

Удобный просторный салон, динамика, комфорт делают РАФ незаменимым для медицинского обслуживания, перевозок пассажиров, грузов.

ЛЮКС, ПАССАЖЕРСКИЙ, ГРУЗОВОЙ
АВТОМОБИЛЬ СКОРОВОДИТЕЛЬНОЙ ПОМОЩИ
РЕАКЦИОННЫЙ АВТОМОБИЛЬ

Телефоны: 10-3702, 10-2243 Латвия
044-230705 Украина
095-1412032 Россия

RAF • RAF • RAF • RAF • RAF

До відома кредитних спілок та ініціативних груп зі створення їх:

Національний Організмат зі створення кредитних спілок та Представництво Всесвітньої Ради Кредитних Спілок в Україні інформують про зміну своєї адреси.

Офіс розташований:

254119, м. Київ, вул. Мельникова, 36/1, 14-й поверх, тел.: 219-41-92, 219-44-11, факс 219-41-92.

Сергій ЯРОСЛАВІВ, «Голос України»

ШУКАЙТЕ «ЧЕРВОНУ РУТУ», якщо хочете подорожувати Дніпром

Вже понад два роки туристична фірма «Червона рута» на теплоході «Генерал Ватутія» організовує для іноземних туристів подорожі по Дніпру. Це не тільки відомі, хоча й відомістю американців, німців, канадців, австралійців з припідприємськими містами, побутом сучасних українських селищ, культурними традиціями народу. Було відомо, як описує червову подорож за маршрутом Київ-Одеса—Київ представники американської діаспори дивували генералів директорові «Червоні руту» Юрію Соколову за те, що відкрив їм очі на справжню Україну.

— Юрію Дмитровичу, незабаром відкривається новий туристичний сезон. Що нового запропонує «Червона рута» своїм клієнтам?

— По-перше, хочу сказати, що ми реорганізували в Україні/флоті ще один теплоход — «Академік Глушков». По-друге, продовжимо маршрут подорожей до Савитрої і Севастополя. Додаток, по програмі кожного маршруту складається на запрошення наших американських та німецьких партнерів. Кожен цікавить різні аспекти життя в басіні. Крім того, історичні пам'ятки, фольклор — теж не відомі. Концерти аматорів і професіоналів дають просто на палубі суден.

— Чому «Червона рута» не запропонує подорожі Дніпром і Дунаєм?

— Ми над цим думали. І тільки-но в коліній Югославії відбувається військовий ситуація, ми відірвали маршрут Київ—Відень—Київ. Згодом Українці поїхали на Дунай, що цей маршрут користуватиметься популярністю не тільки у іноземців, а й наших туристів.

— Згоден, це буде тур номер один. Стоючим нашим співвітчизникам. Звичайно, є люди, які зможуть собі дозволити таку подорож. Але ми хочемо, щоб кожен громадянин України зміг піти на відпустку здійснити подорож Дніпром. Та цього не дозволяє існуюча ціна, яка «накручується» через жваві податки. Скажу більше: «Червона рута» працює на межі можливого. Зерплати у нас непрайміальні міські, але вони розуміють: криза мине, а зарплата головне — вижити.

Якщо держава поставить нас у рівні можливості з іншими організаціями, то ми зможемо переглянути й ціни для наших громадян.

— Зарахунок чого ж існує фірма?

— Жорстокого виконання контрактів з іноземними партнерами. Велику допомогу інвестицій надає нам американська туристична фірма «Одеса—Америка», де місце-представництво працює наші співвітчизники Олександр Бут.

І головне — Україна цікавить і буде цікавити іноземців. Я вже не кажу про тих, хто живе у діаспорі. А отже, «Червоні руту» роботи вистачить. Повторюю — нам вистачить і зараз!

Наталія ФІЛІПЧУК, «Голос України»

ХАЙ ІСТОРІЯ ПОГРАЇЛО НА НАС

Іноді мені здається, що в якомусь зі своїх попередніх життя я жила в горах. Можливо, я була рибом і жила в океані? Дивно: всі мої син чорно-білі. І тільки горі, і осам в басні в кольорі, відчувую на дотик і запах.

Інтуїтивно, хіба на запах, я відчула їх і цього разу. Тоді ж і розвинули мені підпори: у тому, своєму попередньому житті я була баскською. І жила в Країні Басків, поміж Піренейських гір, міжох, що в цьому кліматі зм'ятує шийні ріки, і Атлантичного океану.

Говорили про країну свого попереднього життя важко. Так само неможливо, як говорити про батьківщину, до якої, Бог його знає з яких сентиментальних причин, ніколи не буваш об'єктивний. Коли я з'ясувала, що була баскською, мене здивувало: мене спомогло лише на єдиний простіт, ну чому мені так не впасти в кожного раба народжуватися в країні, що не має ні державності, ні президента, ні грошей. І саме завдяки цьому, що нинішня батьківщина така дешо збуваю, почастило вилізати за кордон і побачити вітчину кошиком, котра і досі поділяла між двох держав: Францією та Іспанією. У першій жила близько 100 тисяч басків, які досить непогано почували себе під дахом багатих галив. У другій — майже 400 тисяч, яким, очевидно, живеться трохи гірше, бо ось уже кілька століть мріють повернутися своєю незалежною, або, принаймні, втрачену автономію.

В такому незначущому державному становищі і я переваги: кожне місто вважало себе столицею, а кожне баск — президентом. Щодо політичних уподобань та думок, то ніяке місце посідають не Наполеон, не Шарль де Голль, а рідніший пан Себастьян Вобан, на якого посилалася так часто, що поступово переімається повагою до цього поважного грома-

дянина і відчуття неповноцінності до себе...

Я не знала, що такий Вобан. Хоч він, безперечно, не так заслужує. Бо жив у XVII столітті (яке плас — історія), був французьким фортифікатором, котрий завоював перший корпус військових інженерів. А також — маркізом, маршалом, економістом, почесним членом АН Франції. І не був хіба тільки Юлієм Цезарем, що отримав за свою мобільність місце у приказі.

У Країні Басків він мав честь бувати часті, ніж у будувати корпус з своїх 33 фортець, чи те перебував у басків у 300 нині перебуваючих. Одне слово, пан Себастьян Ле Претр де Вобан часто укріплював південні рубежі Франції. Зо-Крем і в місті Сан-Жан-П'є-де-Пор, що високо в Піренейх і де й до сьогодні збереглася одна з найкращих у регіоні цитаделей, яка не тільки мінусе одне, але й примружує скарбниці міста, бо замкнує туристів. Не впадемо, що всі туристи знають, що такий Вобан, але проїхався вулицями старого містечка все одно приємно. І поки туристи відвалять душу в екскурсії, самі баски вникаються, що були першими мешканцями Піренейх, що і прийшли сюди і досі не знають звідки.

Недай племіна істориків, лігвістів, антропологів. І це — справжнє лихо для народу, що на своїй історії заробляє чималі гроші. А може, й навпаки. Баски без гризот сумління по-родиною зустріли і утробі-фінік, і семітів, і індійців, і кавказців, що мені важко, що всі ці мої мають спільні корені з моєю басків. Хтоділо б повірити, що грузини пішли розпрізу з Росією, Білорусію і так далі не такі вже і самотні на цьому білому світі. Баскська народна пісня про нещасливе кохання до останньої ноти поїбана до грузинської «Сулкі». Спалендучуть і дрівні краї: однокласна назва — Іберія — двох країн, що існували і на Кавказі і в

в Піренейх змушувати мене заснувати-ся. Можливо, у тому попередньому житті я була ще і грузинкою? І тому так боляче дивитися сьогодні на Грузію?

У Країні Басків не вимовляють уже дуже давно. Перша і друга світові війни, хоч і зачепили південь, але били тут не вибухали. А палаци не зносили навіть за часів Великої французької революції. У Барріоті і досі є палац, збудований Наполеоном III для своїх друзинь Єлєній де Монтіго, який хазяйновиті баски передавали на один з найпрестижніших у світі тотелів.

Проте, щодо тих гаваней Атлантичного океану, мабуть би, середньовічні іспанські та французькі імператори зм'яли не погодилися. Недарма виникла Історична байка про те, що один розгніваний іспанський владика наказав знести південь міста на малюючих вітражах, ну, затиснувши буюху. І візна тут точнолася: затижна, без фронти, але з силою командних пунктів мало не в кожній буюху.

Він чули про капітана Баада? Про нього я знала більше, ніж про Вобана, дарма, що він був не маршалом, а звичайним корсаром. Вияється мені, що в душі у кожного баски і сьогодні живе маленької такий, зовсім малюючий корсарчик. Бо саме на цих берегах щорічно, з 1953 року, відбуваються міжнародні змагання з серфіну, а діти вже в шість років стають самостійно під мариновані вітражі на малюючих вітражах, які в спеціально обладнаних портах, щоб підкорити океан. Але просто відпочити. Такий дитячий порт є і в іспанському місті Сан-Себастьяні.

Частка есен — сквіт — збереглася у назві багатих міст Країни Басків. Бо майже кожне з них злавало мало своїх покровителів. Іноді їх скульптури займалися над містом, щоб гордовито не збували, що ховає під Богом. У Сан-Себастьяні це відчуття посягається. Місто розташоване на схилах, які поступово спускаються до бухти, в центрі якої, як і належить, — острів, на острові — палац. Рів у палаці, певно, якийсь з сучасних корсарів узявша південну красуню. Як щодо, що ми перестали вірити у казку! І так мало згадуємо «непопулярну» історію. А Сан-Себастьян колись зважував Наполеон. І За що баски дуже зачали, бо хоч місто й залишилося під авідом Іспанії, зате є що розказувати туристам.

До речі, кожне місто Країни Басків має свої власні райони і славиться чимось дуже конкретним. Приміром, французький Байон знаменитий містом, де ще у XII столітті відбулася найперша у світі коронація.

«Ми стільки працювали на історію, який тепер вони попрацює на нас». Можна тільки поздрити, як добре баски вміють п'є експлуатувати. Вони туряться. Вони виплекали краші майданчиків для гольфу, створили найкраще казино у Франції. В їхніх містах немає жодного безпритульного. Іній податок до державних скарбниць не менший за податки найбільших промислових центрів, дарма, що баски й досі не мають ні своєї державності, ні власного президента, ні суверенної конвертованої валюти.

Мені все ще здається, що в тому своєму попередньому житті я таки була баскською. І хто його знає, можливо, мені пощастить і цього разу.

Дмитро КОМАРЕНКО, журналіст

ЕХ, КАНАРИ...

canarias
тепла природа

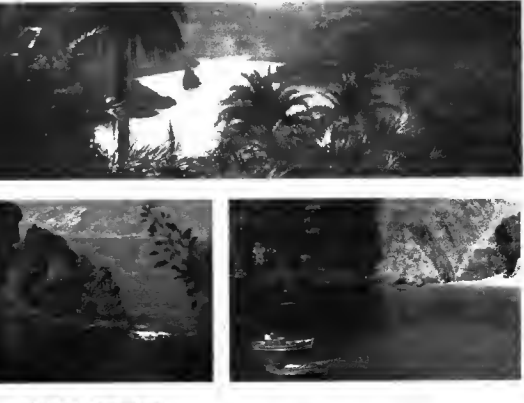
... Майже п'ять годин ми перебували на Канарських островах, мислювали горами і морем, чудовою архітектурою невеличких міст, відверто захоплювалися сервісом і, звичайно, природою. Ще у легендарних тисночлених бітвугу атлантиди про Канарські острови як чудову землю, що забулася на краю світу.

І якщо для людей, що живуть і працюють у цивілізованих країнах, Канари наблизився завдяки авіаційним компаніям і конвертованій валюті, то для нас вони такі і залишилися край світу. Чимось схожим до відомого раніше. А переїхалися ми до нього у контроль-холі гошени «Інтурист». Сюди фактично і журналісти запитали під імені уряду Канарських островів організаторів презентації «Канари — тепла природа». Представники туристичних компаній Канарських островів показали кілька рекламних фільмів, роздали мальовничі проспекти, пригостили смачною вечерєю і розважили своїми піснями, які виконували фольклорні групи «Манолета та її діти».

І, звичайно, тепер чекатиме туристів з України. У одного з представників української туристичної організації запитав: «Дочекаютьсяся?»

— В принципі, туди можна організувати тури. Але це дуже дорого і клопітно. Мабуть, зарано приїхали нас вітати.

Він не додав, що не у Києві. Більшості, як і тим, хто йшов з презентації, доведеться тільки розпочати вивчати: «Ех, Канари...»

PAREX BANK

Ми ближче, чем Швейцарія!

ОТКРЫТИЕ И ВЕДЕНИЕ СЧЕТОВ	ТЕЛ. 221649
МОМЕНТАЛЬНЫЕ МЕЖНАРОДНЫЕ ПЕРЕВОДЫ В ЛЮБОЙ ВАЛЮТЕ	ТЕЛ. 228279
КОНВЕРТАЦИЯ И ОБНАЛИЧЕНИЕ ЛЮБЫХ ВАЛЮТ	ТЕЛ. 331341
ПОКУПКА И ПРОДАЖА ВАЛЮТЫ ЗА УКРАИНСКИЕ КАРБОВАНЦЫ, КАЗАХСКИЕ ТЕНГЕ И БЕЛОРУССКИЕ РУБЛИ	ТЕЛ. 281483
ЛЮБЫЕ ОПЕРАЦИИ С ЗОЛОТОМ	ТЕЛ. 273779
КОДИРОВАННЫЕ СЧЕТА (ВОЗМОЖНО УПРАВЛЕНИЕ ПО ФАКСУ)	ТЕЛ. 331670
ДОСТАВКА НАЛИЧНОЙ ВАЛЮТЫ	ТЕЛ. 223378

Главный офис: ул. Свободы 3, Рига, LV-1522, Латвия
Тел.: (013 2) 331970, 222231 Офис: (013 2) 215201
Телекс 161207 PAREX SU

ШОКОЛАДНАЯ ГЛАЗУРЬ 60 млн. крб./т.

Какао бобы - 61 млн. крб./т.
Какао порошок - 40 млн. крб./т.

Заменитель какао масла (супершоколад специальный) - 76 млн. крб./т.
Красочные порошки для конфет финского производства - 6 тыс. крб./кг.
Пластиковые упаковки для конфет и пищевых продуктов - 4,64 крб./кв.см.

ШОКОЛАДНЫЕ КОНФЕТЫ

в ассортименте
по цене
производителя

Телефоны:
(0622) 30-48-51, 35-15-84
Факс: (0622) 30-11-81
Телекс
115762 OVER

«ГОСПОДАРИ ЗЕМЛІ»

Нова серія програм
БІ-БІ-СІ МПМ
з новими ідеями для
УКРАЇНСЬКИХ
селян - в ефірі
УКРАЇНСЬКОГО РАДІО!

Слушайте нашу програму на
хвилях радіостанції «Колос»
щопонеділка о 6.30.
починаючи з 11 квітня.

Организация
реализует:

битум дорожный БН 90/130;
битум строительный БН 90/10;
гудрон, мазут топочный М-100.
Поставка из Башкортостана.
Оплата в карбованцах.
Тел/факс: 8-0562-42-65-14.

Вниманию главных врачей, врачей-хирургов медицинских учреждений Украины!

Фирма «Виват» реализует со склада в г. Хмельницком высококачественный стерильный хирургический шовный материал — «кетгут» производства фирмы «Катгут ГмбХ» из Германии.

Оригинальная конструкция флакона обеспечивает безотходное использование материала. Имеются необходимые сертификаты.

Справки: код (03822) тел/факс 6-51-51, г. Хмельницкий.

ПРОДАЕМ:
тракторы Т-012 колесные, безвинтовые;
болты оцинкованные М 10-30.
Тел. в Харькове: (0572) 32-00-78, 30-34-59.

Панове! В «ПРАВЕКС-БАНКУ» гроші клієнтів перетворюються на дуже великі гроші!

Причому надійно і без ризику.

Розсудіть самі:

- до 450% річних по депозитних вкладах юридичних осіб
- 837,8% річних по вкладах приватних осіб
- 20% річних у валюті по вкладах юридичних і фізичних осіб

Банк здійснює:

- платежі до Росії
- конвертацію будь-яких сум
- виплату валютних кредитів юридичним і фізичним особам під заставу нерухомості, майна, цінних речей
- виплату валюти клієнтам за переказами з-за кордону

УДАЧІ ВАМ, ПАНОВЕ,
І ПРОЦВІТАННЯ!

ГРОШІ РОБЛЯТЬ ГРОШІ!

Для Вас ми працюємо навіть у суботу.
Київ-21, Кловський узвіз, 9/2.

Телефони: (044) 294-79-96 294-82-22, 294-85-49.
Факс (044) 294-84-00. Телекс 631250 ALINA SU.

«ПРАВЕКС-БАНК» — НАДІЙНІСТЬ І ЧЕСНЕ ПАРТНЕРСТВО!

ДОБРЕ відома сумна прикмета часу: з України (а з відкритої усім атрим Одесі — перебудові) дедалі зростає потік тих, хто назавжди від'їжджає до Німеччини, і США, Ізраїлю, Австралії, Швеції та Канади, інших країн цивілізованого світу.

Показати Батьківщині насперд люди науки й культури, що може вкрай негативно позначитися на подальшій долі нації, країни. А тут ось громадянин США Хобарт Ерл узяв та й з'явився «нагого» — приїхав до України, конкретно — до Одеси, ніби спеціально для того, щоб довести всім скептикам: ні, культура України не тільки не вимирає, а, незначимо на всі негаради в економіці, може розквітати й дивувати світ.

Спонукач був просто приїжд до Одеси молодого, хоча вже довший відомого в музичних колах США й Ізраїлю інженера Хобарта Ерла, який став засновником й керівником оркестру двох непересічних творчих колективів. Ансамбль американської музики у Відні та Ансамбль віденської музики в Нью-Йорку. З одних з них він три роки тому заїхав до Одеси. У перерві між концертами пішов на виступ місцевого симфонічного оркестру.

— І, як це трапляється, стався любов з першого погляду. Причому — взаємна. Зізнається Хобарт Ерл: — Я дуже радий, що з часом вона мініше, поглиблюється...

І тепер він — головний диригент і художній керівник, і адміністратор Одеського державного симфонічного оркестру а одній, як мовиться, особі. Визначив і самий оркестранти, і чинилися якнайкраще в сфері культури, і ш-

Георгій ВОРОТНЮК, «Голос України»

ХОБАРТ ЕРЛ — ЛЮДИНА «НАВПАКИ»

рокки музичним загалом. А спочатку його запросили підготувати з оркестром кілька програм, згодом запропонували прослуhati гастролейного диригента. Його все ще дива! «Авштупуало». Як і мізерна платина. Бо молодий маістер, істинно тонкий фахівець, побачив, а відтак, що із сотнею одеських музикантів, яких йому «спілкувало» доля, можна багато чого досягти.

Відійшов у подальшій історії, як він з оркестром «Завоював» Москву, Санкт-Петербург. На гастрольні концерти Одеського симфонічного оркестру публіка йшла, можна сказати, не музику послушати, а подивитися на отого американця-диригента, який взявся «шукати» роботи з провінційного колективу.

— Була приємно вражена: так це з високою мистецтвом! Перший серйозний успіх — мов потік саймкого поїзда, після якого і сил бачити, і думки, устремління стали світлишими. Мої програми, яов гастрольно: Астеріс, Іспанія, країни СНД... Поїздка на міжнародний музичний фестиваль, присвячений 500-річчю відкриття Америки, до австрійського міста Бре-

генца, де оркестр з Одеси з'явився єдиним, запрошеним з країн Східної Європи. «Завоював» же зарубіжжя, колектив не дурився асистувати на одеських сценах, не тільки театральних, а й у родинних паладах культури, клубів. При цьому Хобарт Ерл ставав ще й диригентом, геть не схожим на своїх «академічних» колег. Брав на себе роль лектора-музикантала, коли поміж анкетним номером програми жава, сінаво, захоплюючи розповідати про самий акордовий трай, і про його автора, і бажано про що просто з життя відомий композиторів, анкетанів.

Саме з приходом Ерла оркестр став неспівняним; тут не тільки розширення репертуру, включення до нього найкращих класичних творів, а й відірвання їх обробка, адала інтерпретації, асоціалізація згодження звучання. І завжди — життєстверджуючий

Він приїхав в Україну із США, щоб згодом їздив до Америки і Європи... Україною. За що йому, іноземцю, — унікальний випадок! — присвоєно звання «Заслужений артист України».

заряд, ширість, доступність. Чи не заявляв саме отому пошуку золотий середина між популярним та сліптарним стали переповненим одеські залі, які ще не тан давно при побіжних концертах були порожніми? Тож

що не виступ, то й а аншлаг — і вдома, й а гастролях.

І чи не тому так подовгу аподували сточив — що не так часто тут буває — засвідчили самого Нью-Йоркського «Карнет-тоу»? Таксам, одесити на чолі з Хобартом Ерлом нездово аиступали й там. Кожен з них з найпривабливіших завіла самісінько відомого за осягом оркестру з далесі України, звідки ще жоден з творчих колективів такої честі ніколи не удостоювався, був приємним сюрпризом для американської публіки.

Коли колектив ще збирався на їх гастролі, одні з високопоставлених заокеанських дипломатів не приховували своїх побажання: «Одряд сотня музикантів! Ну, чоловік 15—20, як мінімум, обов'язково зобов'язати залишитися». Помилали! Всі тоді одесити і одні американські, які поїхали в себе самих і одні з одного, іншим, яналялося, є чим дорожити й гордитися, повернувшись до міста на березі Чорного моря. Аби тільки не забути про своїм мистецтвом землі, дивувати Європу та Америку.

А тут, в Україні, й оті гастролі за осягом, й інші численні виступи теж попитали, очіки. Бо недовзі Президент України підписав Указ, яким групі виконавців Одеського державного філармонічного оркестру присвоєно звання «Заслужений артист України».

Поряд із привітаннями Володимира Бондарчука, Віктора Кусаченка, Віктора Томашука та Володимира Чекалока значиться в Указі й прізвище Ерла Хобарта Стенлі, громадянина США.

Одеса.

Олександр ІВАЩЕНКО, співробітник Головного центру громадських зв'язків МВС України (для «Голосу України»)

За кордон... у ліжко

— Притримувати тілом «на стороні» наші дівчата почали вже давно. Але останнім часом проблема набула дуже серйозного характеру. Крім кустарів-одинаків й індивідуалів-аматорів, «у гру» вступили й фірми, ставлячи справу на серйозну комерційну основу.

Міністерство внутрішніх справ, куди надходили сигнали від МЗС та дипломатичних представництв, негально почало діяти. У більшості областей було створено робочі групи з оперативних співробітників, що займалися виявленням й документуванням діяльності корпоративних структур та окремих осіб-постачальників «живого товару». Результат не забарився. Ось деякі приклади. Після ретельної перевірки з'ясувалося, що такай акт «коммерції» як міжнародне суспільство, годилося б внести до статутів міжбанківських фірм «Інтермарк» й «Сент-Менс», суксьмського «Музичного товариства», фірм «Новий час» з Ужгорода, «Гуджін І К» з Чернівців.

Колетивні жовтеньки Києва Шайський займався ізраїльським ділат у будинку розпуску Ізраїлю, раїмше судимий Британський робив сироби з цією певною метою переправляти через кордон молодих дівчат Б. й Г. В. Херсої притягнуто до кримінальної відповідальності пана Ботюка, який в переслі цьому року авіацією до Туреччини й Польщі трьох дівчат для заняття проституцією.

Ща час чеським розслідувачам виявився склад «роботи» сутенєрів. Ділки фірми офіційно рекламували свою діяльність, змішували об'яв в пресі. Офіційно оформлювали візди за кордон, як вже зазначалося, різних «балетних» та інших груп... Вербувалилися самі шукати свої жінки, а тим ж об'єктам: «Згодна на будь-яку роботу за кордоном» — акими, на жаль, рясніють наші газети. Ща час контакти з клієнтами «не засекретилися» — яналявали тільки ім'я, вайчасніше вгадувало. З'яв'ялося — чинилися посередництва, людей, як правило, абсолютно ніяких

(пан'яв'яте бабуню з «Місія зустрічі змінити на можна»). Як виявилось розбурхання, вайчасніше таланти вербувальників були хвилячки, які, до речі, й документи на візди оформлювали «десь там», у себе, користуючись широкими зв'язками в містечку ВВР'а.

Що чекало, даруток, дуреньки, які підідалися на умовляння й обіцянки, неважко здогадатися. Всі папери й контракти, підписані напередодні візди, виявлялися частинково ляпоно та на варті були аманетом неміта, гроші й документи у дівчат відбиралися геть усі, і опинялися бідолашні в «захоному» становищі. Назад шляху, навіть і за великого бажаю, немає, зв'язища трагійні — також. І доводилося авіаботити, пропонуючи себе першою стрічковою за бачиці. Добре ж, коли «дядько-сутенєр» траплявся хороший і відбирав на все... Постач питання: неаж дівчата, яких звани торгували собою, на усвідомлюючи, куди й нащо їх везуть?

Взаєрочо, розуміли, в усюкому разі, бачились. Були такі, що заявляли: «Іхала із задоволенням». Що й зважило? «Красиво» життя, бажаючі мати все відразу й будь-пр. Коли б знали, в якій бурдоті опиняться... Яне страши, ти спитав таких дівчат хоча б у їх сямій Туреччині...

... У Березні минулого року пішли з дому й не повернулися неповнолітні Т. 1977 р.н., й Д. 1976 р. н. Було встанов-

лено, що напередодні сьма 8 Веронія дівчата дали об'яв в місцеву газету про те, що вони бажають виїхати за кордон й шукати там, що може їм у цьому допомогти. «Помічник» зайнявся... 12 — 13 березня 1993 року дівчата, вчасно довідившись телефоном, авіабурили з містечка чоловіками (япоу ж такі кавказькими), після чого 16 березня пішли з дому. І вчез у вогу кадули. Лиша через деякий час від Т. в Москві надійшов лист, у якому вона повідомляла, що виїхати на сезоні роботи до Німеччини, та збиралася оселитися.

Після отримання цієї інформації до Москви виїхала група співробітників Управління карного розшуку МВС України, які у взаємодії з московськими оперативниками зайнялися й авіабурили досі дівчат в оселі, пр. П. І намітали досі чоловіків-турецьких і грек. У той же оселі було затримано пр. пістоток дівчат—громадянок СНД. Всі вони розшукувалися як зниклі безвісти. Іх збиралася авіаботи до Гриві.

Чисно до таких розслідувань доводиться підкачувати навіть національну центральну бюро Інтерполу України.

— Ці справи авіаботно. А пр. сьогодні? Питання зачі? Чей?

— Бажаючі мають капітал на повнізвечих долах молодих дівчат на перевезення. Указався навіть національний специфічний законодавчий акт, що передбачає кримінальну відповідальність за оформлення й віднесення віздиці громадян за кордон з метою проституції.

Вчесько яналяється ми з авіаботом. І особливо багато наліл покладено на нові підрозділи, підготовлені до створення яких іде в структурі МВС України — міліції з питань авіахисту моралі.

А ТИМ ЧАСОМ

До борделю не доїхали

Прикордонники на польсько-словацькому переконі, зупинивши авто «Мерседес «Полонез», звернули увагу, що пасажирів супітків таких дівчат хоча б у їх сямій Туреччині...

якімось дивним акцентом. Подивившись їхні паспорти — фальшиві, авто дівчат нахвилю на чужій. З'ясувалося, що 35-річний Марк П. ало до Відня громадянин України Тетяну Г.

(«Група», 18 лютого 1994 р.)

Проблема як єнишила, і жаль, не сьогодні й не вчесь. Коли відірвали кордон тоді ще Радянського Союзу, його громадяни ронувалися між «мар'єр» Польщу, Румунію, Югославію, Туреччину... На продаж виставлялося все що завгодно. Ть, комо продавати було нічого, пропонували себе. Можна як дешеву робочу силу, можна і в якісь інші яності... Тільки б мати жадану валюту.

Докладніше розпити суті, злочинну «механіку» «експортної проституції», розповісти про злочинну організ міліції з чим лоточилося у попереси Петра КАЛАШНИКА, заступника начальника відділу Головного управління карного розшуку МВС України, який брає участь у розслітти великої кількості таких злочинів.

Жарт номера

І що б ми робили без численних факішів, адятих роздумачаті нам, чому саме ми так погано живемо?!

В'ячеслав НАЛЬЦОВ.
Мал. Сергія ФЕДЬКА.

Всяко чотко!
НОСТАЛГІЧНЕ

Євген Кузьмо купив у юкосу авторучку. Звичайну, кулякову. За сім з половиною тисяч. З жалем подумав, що акби йому отих сім з половиною тисяч та десять років тому, то він міг би за них купити «Жигули». Але десять років тому Євген Кузьмо про сім з половиною тисяч не міг і мріяти. Рівно десять років тому в нього в кишені лежала троячка разом з мідаками. Не він міг би купити кулякову ручку за сімдесят копійок, а на решту ще в чотири рази склоти в кіно або винити склянку вина.

«От несподіваність, усе ніби на зло і все як не в люде», — розмірковував Кузьмо. — Десять років тому хтось же купував легкову за сім з половиною тисяч, а я купував авторучку за сімдесят копійок. Тепер у мене є сім з половиною тисяч, і за них я маю придбати ту саму кулякову ручку. Таку тії. А болявямі...

Кузьмо зашукався, аж напружився, ніби хотів із своїми сімдесять тисячами переїхати у той час, коли за ці сім гроші він міг би роз'їжджати в «Жигули».

«Кохане, дуже заздрив мільйонерам, здавалося, що акби мав мільйон, то луснув би від щастя. А тепер разом із зарплатою, премією і халтурою теж набавіє мільйон», розіслав в нього думки.

Але із сьогоднішнім мільйоном він почувався неспасибним, аніж тоді, коли за сімдесят копійок купував кулякову ручку. От горе! Не шастить в життя!

Кузьмокові роздуми перервала дзвінка інюарка, що ручку загальмувала, коли він виходив переїхати. За кермом сидів уподобаний червоношкіий модакін у шкіряній курці, презирливо закипавши губу.

«О, це, мабуть, не мільйонер, а мільярдер! І де він узяв такі гроші? Заробив? І машина, напевне, на мільйони діст-троячки тягне, а може, й на мільярди! От якби мені такі гроші! У кетт жима б «Больше» або «Мерседес»!

І Євген Кузьмо цілком реально уявив, що через рік-два може зможеться три, чотири мільярда, бо ж іще п'ятеро року тому отримував кілька тисяч. А тепер мільйон Кузьмо мало не затиснував от радости.

Але часом сжамкнуло. Бо подумав, що за нинішніх темпів інфляції ці от діст-троячки мільйонів, що нині коштує інюарка, він за рік-другий зможе купити лише... кулякову авторучку. А отей дзвонів і нададі купувати легковий за мільярди та трильйони.

Євгенів Кузьмо не замирилося нічого іншого, як сплютати, і зі шчем у у сорці згадувати той час, коли в його кишені лежала троячка, за яку він міг купити авторучку та ще склянку кислого вина із закускою.

Віталія ВУЛАВКО.

Після того, як Центральна виборча комісія повідомляла, що у виборчих округах залишається лише по кілька сотень виборців, а решту зареєстровано кандидатів в народні депутати. Верховну Раду охопила паніка. Що робити? Це ж напередбачено канвілію не асистіве державного бюджету заради з американською допомогою!

Вияді, як завжди, змивали країні радикали. Після двадцяти годин безперервних засідань і консультантів було прийнято постанову, за якою кожному новообраному депутату в разі неможливості них передбачено обійняти відповідальність за...

Кандидат у народні Петухов (у миклуход Пісню) що йиную поїхав у черзі до невідомого вулку, горо, міс, кули потрапив з чучерка-нічній причини: у нього почався другий явиш. З якого часу? Одряду по тому, як у Петухових з першою жінкою розлучилися і з'явився пункт про потребу в державному «звучині». Воно б і нічого, якщо жінка могла, але другий жик, було, так позичива мовля...

...навіть зякся до всього СБУ наступала.

Випадок у парку

Він її за руку взяв,
Ніби випадково.
Думав — вибачити буде.
А вона — ні слова!
Він їй рученьку стискає,
Вона — мов не чує.
Він її бже обіймає,
Ось як жінку.
— Чого мовчиш? — запитав.
— Мама наказала,
Щоб у парку з незнайомим
Я не розмовляла!

У привокзальному ресторані

Замитав офіціант:

Міні-проза

ОДОРОВОБЛО

— Мишко, я куди тебе просива склотиш?
— До кредитів.
— Що то за слова кулявати?
— А ти що додому приїдеш? Чим ти слугуватимеш?
Возовориний, дома грошей і купюничка, до зарплати ще тільки три дні, а він додому зовсім мотлох одомав!
— Це не мотлох!
— Що ти казав?
— Це ідеологія! Грошей, возин, японський.
— У паляди куляв.
— Оце так спиноч! І йому дала гроші на маршарин, а він куляв, ахес одомов! У несі дити кіт, а у мене...
— Мамо, ти ти тільки одомови, як він працює. Варка я встановлю одомови, раз... І коні одомови.
— Оце так! Варка бетько а робота холодокий одомови, а у нас тут замість маршарини гоші дала бетько!

Олександр ПЕРЛУК.

Кіровоград.

Побутове
РЕЙТИНГ

— Максиме Васильовичу, у вас є отой... консенсус? — гукав сусідів хло...
— А-а, це ти, Сашко. Навіщо він тобі задає? Політикою цікавився? — Та ні. Таю последи спитати.
— Он воно що, — став думче серйозним Максим Васильович. — Скажи батькові, що, на жаль, консенсусу немає. Є альтернатива. Гірка. З перенесем. Але тітка Мотрі не дає... Вимагає твердих гарантій оплати. Наперед. Готівкою. А я... Як би тобі сказати? Ну-у, після моєї вчорашньої гучної публічної промови... кой акції впали. До нуля. Отож, якщо твій батько має відповідний капітал... Або, скільки, знаєш спонсора... Або твою мати згодиться інвестувати в наше починання.
— Не згоднішся, — заперечливо хитав головою Сашко. — Ні на альтернативу з перцем, ні на консенсус з буряків.
— Це ж чому? — підхоплюється Максим Васильович з місця.
— Мама каже, що після вашого вчорашнього виступу в мого батька знизився рейтинг.

Микола ВОЗІЯНОВ.
Харків.

Демократичні пристрасті
ДВУЯЗИЧІЕ

І акби не демократи, проти нікого раво виступав Петухов, то він уже давно загравив би на Вілук уяв.

— Ну, тепер капець олонзоничникам! — подуки зраділ Петухов і загинився. — Це ж не величина, що в мене росте це одні зяки Одного відірвуть — зачинити другий.

Ти чого гикнеш? — штурхнула а плече дружина. Присинес торшій куорт.

Петухов зрозумів, що ще — сон, але приємний, і вирішив не розбудити її.

І ось Петухов — уже наразі а усіма моральним і матеріальним наслідкам. Та незбаром він став помічати, що два зяки поступово перетворюються на одні. Це трохи бентежало, і тому Петухов делали ставше шуквав нагоду податишся а дзеркало на свого подвійного.

Римовані стішки

— Скажи, мій милочко,
Чому тиє в ресторані
Портій малечко?
— А не по нас, пасажирів,
— Каже той, — турбота:
Кому з вас від поїзда
Відстають охота?

Заспокоїв

— Просині! — жінка чоловіка обіймає у снігу.
— Хтось до нас іде сходящим...
— А котра година?
— Дванадцять!
— То ти собі!
— Бачиш, справа в тому,
То, мабуть, а побертаюся
З роботи додому.

Всі одно

Хто б не вбавсь будувати:
Партофотисти, демократи,
Не чекай на сауду,
Дурні збудуват справді!

Володимир ЧИРВА.
Корсунь-Шевченківський.

Стисломовчків

Біографія депутата
1. П П Ш (а),
2. П К Ш (а)
3. В П Ш (а),
Тявки — «Шав»!

Жертва

Умисляє екзін!
Що леб не ослі.

Смислішки

Зачиніть двері!

Малюнок
Володимира ВАРДІШЕВІЧА,
Сергія ФЕДЬКА.

Володимир ЧИРВА.
Корсунь-Шевченківський.

Дошка оголошень
«Курень»

• Дурень шукає важку фізичну роботу. Заробіток значення не має.
• Шукаю наче-то: молодого (можна й не дуже), красивого (можна й не дуже), інтелектуального (можна й не дуже), коротше кажучи, будь-якого.
• Запрошую на роботу: прем'єр-міністр, міністр закордонних справ, поліс.
• Законую таланти.
• Забудова чоловік.
Востане батили в районі півбару «Советов». Претенді від тої, хто зявляюся, не приймаються.
• Куплю 200—300 грамів ковбас за доступною ціною.

Рекламний агент
Савелій ЛЮК.

Демократичні пристрасті

Нарешті, одного разу він побачив, що зяки одні. Шоправді, він став великий і навіть мотульий, але — одні. Петухов з жомом усвідомив, що й досі не виконав жодної передбаченої обіцянки. Страх став же більшим, коли Петухов помітив, що його оточують виборці. Що з ним? з чим, можливо, ніжками, секаторами і навіть з лезами фірки «Жигули».

— Не відрізайте! — зваляла Петухов. — Я більше не буду! — і промиснувся, мовий від пої. Холодному.

— Заспокоївся, — гавала його по лисній дружині. — Та вола. Нікого нікого не відрізайте. Привернула, мабуть, що була у курні.

Та Петухов (у миклуход Пісню) мовчав. Боявся поворушити жінку. А що, як його вже немає?

А може, у Петухова ніколи й не було? Зявка. Свого.

Анатолія ДЯДЮН.

Смислішки

Малюнок
Володимира ВАРДІШЕВІЧА,
Сергія ФЕДЬКА.

ГРОШЕВІСНИК

Засновник — Верховна Рада України.
Видаєць — Президія Верховної Ради України.
252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Завдячуйте з 1 січня 1991 року.

Перший заст. головного редактора А. ГОРЛОВ.
Редколегія: О. БУЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в.о. заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, С. ПРАВДІН (головний редактор), Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДІЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції:
252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

• ТЕЛЕФОН: для дощок — 441-88-23;
• ТЕЛЕФАКС — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
• Рукописи не повертаємо.
• Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Салдопрото по реставрації періодичного друкованого видання —
КП № 1 від 18.09.1990 р.

Газета відомості з реалі на території України і російськомовних мовках.
Видання 40925.
Тираж 315515

Копіювати друку відомості «Грошевісник».
152047, Київ-47, вул. Нестерова, 58.
Зав. 5317898.
Зав. 5317864.

Газету набрано і здано в комп'ютерний центр «Голосу України».